

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohlávkem ve věci

žalobce: **Wolters Kluwer ČR, a.s.**, IČO 630 77 639
sídlem U nákladového nádraží 3265/10, 130 00 Praha 3
zastoupeného doc. JUDr. Danou Ondrejovou, Ph.D., advokátkou
sídlem Bělehradská 132, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Nakladatelství C. H. Beck, s. r. o.**, IČO 241 46 978
sídlem Jungmannova 750/34, 110 00 Praha 1
zastoupenému Mgr. Pavlem Pravdou, advokátem
sídlem Na Příkopě 859/22, 110 00 Praha 1

o ochranu před nekalou soutěží

takto:

I. **Zamítá se** žaloba na uložení povinnosti žalovanému znepřístupnit ve svém právním informačním systému Beck-online následující předpisy:

1. Vyhláška ministra železnic ze dne 28. září 1938, č. 203/1938 Sb., o počátku účinnosti Mezinárodních železničních úmluv z 23. listopadu 1933 a o zániku účinnosti Mezinárodních železničních úmluv z 23. října 1924, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „železnici“ (namísto slova „železnicích“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
2. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 20. června 1938, č. 146/1938 Sb., o mezinárodní působnosti dodatkové dohody k obchodní smlouvě mezi republikou Československou a republikou Estonskou ze dne 20. června 1927, podepsané v Tallinnu dne 5. dubna 1937, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nabyly“ (namísto slova „nabyla“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kaplanová.

3. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 4. dubna 1925, č. 76/1925 Sb., ohledně úpravy obchodních styků mezi republikou Československou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců, pokud v ní chybí text „[ex 109a) celního tarifu] Kč 210 – za 100 kg, na víno v lahvích“ (jak je tento uveden v originálním znění předpisu před slovy „[ex 109b) celního tarifu] Kč 487.50 za 100 kg.“);
4. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 9. ledna 1925, č. 12/1925 Sb., o obchodní smlouvě mezi Československou republikou a Spojeným královstvím Velké Britanie a Irska, pokud v prvním odstavci druhé věty obsahuje chybně zapsané slovo „ode“ (které v originálním znění předpisu absentuje);
5. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 11. července 1925, č. 176/1925 Sb., jíž se uveřejňuje seznam ústředních úřadů zmíněný v článku 29. smlouvy mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o úpravě vzájemných právních styků, podepsané 17. března 1923 a publikované č. 146 Sb. z. a n. z r. 1924, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „již“, „republiku“, „Ministerstva“, Zemědělství“, „péče“ (namísto slov „jíž“, „republikou“, „Ministerstva:“, „zemědělství“ a „péči“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
6. Vládní vyhláška ze dne 28. 1925, č. 86/1925 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost provisorní úprava obchodních styků mezi republikou Československou a královstvím Dánským, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „účinnosti“, „dubna.“, „vzory“, „po“ či „zajistit“ (namísto slov „účinností“, „dubna“, „vzorky“, „a“ a „zajistiti“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
7. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 30. prosince 1925, č. 270/1925 Sb., o mezinárodních aktech sjednaných ve Štokholmě dne 28. srpna 1924 na VIII. světovém poštovním kongresu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „zahraničích“, „Řádným“, „penězích“ či „vyhlašuje“ (namísto slov „zahraničních“, „Řádem“, „peněžních“ a „Vyhlašuje“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
8. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 9. února 1925, č. 26/1925 Sb., o "Prohlášení mezi Československem a Maďarskem o vzájemném sdělování si dat vyplývajících z periodického sčítáni lidu a týkajících se příslušníků jedné země bydlících na území druhé", pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Maďarskem“ či „sčítáni“ (namísto slov „Maďarském“ a „sčítání“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
9. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 30. listopadu 1925, č. 244/1925 Sb., o prozatímní obchodní dohodě mezi Československou republikou a republikou Řeckou, pokud obsahuje číslovku „1925.“ s tečkou (namísto číslovky „1925“ bez tečky, jak je tato užita v originálním znění předpisu);
10. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 5. června 1929, č. 101/1929 Sb., kterou částečně pozměňuje svou vyhlášku ze dne 24. března 1926, č. 47 Sb. z. a n., o nejvyšších a těch vyšších úřadech správních republiky Československé, jichž listiny nepotřebují v Německé říši dalšího ověření, a týchž úřadech Německé říše a německých zemí, jichž listiny nepotřebují dalšího ověření v Československé republice, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „enischließlich“ (namísto slova „einschließlich“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
11. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 21. května 1929, č. 76/1929 Sb., kterou se opravuje text IV. Dodatkového protokolu k československopolské obchodní úmluvě, podepsaného dne 26. června 1928 a uveřejněného ve Sbírce zákonů a nařízení dne 28. července 1928 pod č. 123, pokud obsahuje slovo „protokolu,“ následované čárkou (namísto slova „protokolu“ bez čárky, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
12. Vyhláška ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti ze dne 2. dubna 1929, č. 56/1929 Sb., o rozšíření působnosti smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Británie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o vzájemném vydávání zločinců a protokolu ze dne 4. června 1926, jímž byl doplněn čl. 12 uvedené smlouvy, na

Kanadu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Británie“ či „na“ (namísto slov „Britanie“ a „za“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

13. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 23. května 1923, č. 108/1923 Sb., týkající se "Prohlášení mezi republikou Československou a královstvím Italským o vzájemném sdělování si dat, vyplývajících z periodického sčítání lidu, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „zahraničích“ (namísto slova „zahraničních“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
14. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 9. června 1923, č. 117/1923 Sb., o obchodní a celní úmluvě mezi republikou Československou a Švýcarskem, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „1020“, „vlastní“, „ze“ či „v“ (namísto slov „1920“, „vládní“, „se“ či „ve“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
15. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. července 1923, č. 176/1923 Sb., kterou se uveřejňuje změna čl. 52 soudního řádu smíšeného rozhodčího soudu československo-německého podle čl. 304 mírové smlouvy versailleské, vyhlášeného ve Sb. z. a n., č. 1 z roku 1922, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „schvální“ či „Azy“ (namísto slov „schválení“ a „Fazy“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
16. Vyhláška ministrů zahraničních věcí a spravedlnosti ze dne 31. srpna 1927, č. 140/1927 Sb., o rozšíření působnosti smlouvy mezi republikou Československou a Spojeným Královstvím Velké Britanie a Irska ze dne 11. listopadu 1924 o právní pomoci ve věcech občanských na Maltu a některé západoindické ostrovy, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „č.“ (v prvním odstavci) či „o“ (v posledním odstavci; namísto slov „čl.“ a „a“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
17. Vyhláška ze dne 4. června 1927, č. 71/1927 Sb., kterou se upravuje text obchodní úmluvy mezi republikou Československou a republikou Polskou, uveřejněné dne 6. listopadu 1926 pod číslem 202 ve Sbírce zákonů a nařízení, pokud obsahuje chybně zapsaná slova a označení „36.50“, „36.55“, „męme“ (namísto slov a označení „36´50“, „36´55“, „même“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
18. Vládní vyhláška ze dne 25. srpna 1937, č. 201/1937 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost dodatková úmluva k československo-německé hospodářské dohodě ze dne 29. června 1920, sjednaná dne 31. července 1937, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „109/1926 Sb.“, „Nr.“ či „den 31. Juli“ (namísto slov „1926, č. 109“, „Č.“ a „dne 31. července“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
19. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 27. července 1937, č. 194/1937 Sb., o mezinárodní působnosti dodatkové úmluvy k obchodní dohodě mezi republikou Československou a republikou Rakouskou ze dne 4. května 1921, podepsané ve Vídni dne 2. dubna 1936, se závěrečným protokolem z téhož dne a s dodatkovým protokolem ze dne 9. července 1936, pokud obsahuje chybně zapsané označení „14/1923“ (namísto označení „14/1921“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
20. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 24. listopadu 1937, č. 231/1937 Sb., o výpovědi smluvního cla Francii u saz. pol. ex 431 a) pro "páskové železo a páskovou ocel, za studena válcované, silnější než 1,5 mm až 4 mm", pokud obsahuje chybně zapsanou číslovku „1,5“ (namísto číslovky „1´5“, jak je tato užita v originálním znění předpisu);
21. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 25. května 1937, č. 94/1937 Sb., o mezinárodní působnosti dodatkové dohody ze dne 15. června 1936 k obchodní dohodě československo-maďarské ze dne 14. června 1935, pokud obsahuje chybné slovo „pro“ (namísto slova „po“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
22. Vyhláška ministerstva financí a ministerstva obchodu ze dne 11. srpna 1921, č. 280/1921 Sb., o úmluvě s říší Německou ze dne 17. prosince 1920, kterou se podle čl. 297. a 298. mírové smlouvy Versailleské uvolňují některé československé cenné papíry říšskoněmeckých příslušníků, pokud obsahuje chybné slovo „vylosované“ (namísto slova „nevylosované“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

23. Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 3. května 1921, č. 227/1921 Sb., týkající se mimořádných opatření pro prioritní lhůty, stanovené v Pařížské smlouvě unijní k ochraně živnostenského vlastnictví ve prospěch příslušníků Spojených Států Amerických, pokud obsahuje chybné slovo „širší“ (namísto data „3. září“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
24. Vyhláška ministerstva financí ze dne 31. ledna 1921, č. 51/1921 Sb., že pozbyly platnosti úmluvy k zamezení dvojího zdanění, uzavřené mezi bývalým Rakouskem a Uhrami, pokud obsahuje slova „papírů“, či „ustanovení“ (namísto slov „papírů,“ a „ustanovení,“ s čárkou za těmito slovy, jak jsou tato zapsána v originálním znění předpisu;
25. Vyhláška ministra zahraničních věcí republiky Československé ze dne 19. října 1921, č. 372/1921 Sb., o "Prohlášení mezi Československem a Belgií o vzájemném sdělování si dat, vyplývajících z periodického sčítání lidu", pokud obsahuje chybná slova „renseignement“ či „prohlášení“ (namísto slov „renseignements“ a „Prohlášení“ s velkým P, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
26. Vyhláška ministra financí a ministra obchodu ze dne 29. září 1921, č. 371/1921 Sb., kterou se rozšiřuje vyhláška ze dne 11. srpna 1921, č. 280 Sb. z. a n., o uvolnění některých československých cenných papírů říšskoněmeckým příslušníkům, pokud obsahuje chybná slova „vyplaceny“ či „vylosován“ (namísto slov „vypláceny“ či „vylosovány“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
27. Vládní vyhláška ze dne 26. srpna 1926 číslo 162/1926 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost prozatímní úprava obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Maďarským, pokud obsahuje chybné slovo „pan“ (namísto slova „pane“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
28. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 20. prosince 1926, č. 243/1926 Sb., jíž se opravují data výměny ratifikačních listin a počátku účinnosti Úmluvy mezi Československou republikou a Německou říší o úlevách pohraničního styku mezi územím, které versailleskou smlouvou připadlo Československé republice, a územím Německé říše, publikované pod č. 23 Sbírky zákonů a nařízení z roku 1926, pokud obsahuje chybné slovo „června“ (namísto slova „července“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
29. Vyhláška ministra vnitra ze dne 26. ledna 1926, č. 15/1926 Sb., o změnách úředních názvů měst, obcí, osad a částí osad povolených v roce 1925, pokud obsahuje chybná slova „byl“ či „den“ (namísto slov „byly“ a „dne“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
30. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 18. července 1928, č. 130/1928 Sb., o výpovědi "Zvláštní telegrafní dohody československo-italské", podepsané v Terstu dne 21. prosince 1922, pokud obsahuje chybné slovo „bodu“ (namísto slova „bodů“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
31. Vyhláška ministra zahraničích věcí ze dne 27. května 1935, č. 121/1935 Sb., o Úmluvě a ujednáních sjednaných v Káhiře dne 20. března 1934 na X. Světovém poštovním kongresu, pokud obsahuje chybná slova „zahraničích“, „Káhiře“, „pošty.“ s tečkou za slovem či „Ujednání“ s velkým U (namísto slov „zahraničních“, „Káhýře“, „pošty;“ a „ujednání“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
32. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 13. prosince 1924, č. 268/1924 Sb., kterou se upravuje překlad úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vydání jmění poručenců a opatrovanců a sirotčích pokladen, jakož i o rozdělení jmění sirotčích pokladen, jichž úřední obvod byl státní hranicí rozdělen, pokud obsahuje chybné slovo „upravuje“ (namísto slova „opravuje“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

33. Vyhláška ministra zahraničních věd ze dne 23. října 1924, č. 242/1924 Sb., o obchodní dohodě mezi Československem a Norskem, pokud obsahuje chybné slovo „věd“ (namísto slova „věcí“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
34. Vyhláška ministra vnitra v dohodě s ministerstvem spravedlnosti ze dne 14. prosince 1919, č. 656/1919 Sb., že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 18. listopadu 1919, č. 621 Sb. z. a n., kterým se mění zákon ze dne 2. listopadu 1918, č. 8 Sb. z. a n., jímž se zrušuje zabavení jmění pro činy velezrádné, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „ministra“ či „jmění".“ s tečkou za uvozovkami (namísto slov „ministerstva“ a „jmění."“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
35. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 11. března 1922, č. 101/1922 Sb., o smlouvách a úmluvách světového spolku poštovního, sjednaných v Madridě 30. listopadu 1920, pokud obsahuje chybná slova „Spojené“ či „Maďarskem“ (namísto slov „Spojenými“ a „Bulharskem“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu) nebo pokud naopak neobsahuje slova „v Americe, Peru, Persií, Polskem, Portugalskem, portugalskými osadami“ (jak jsou tato užita před slovy „v Africe“ v originálním znění předpisu);
36. Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 22. června 1922, č. 184/1922 Sb., ohledně přístupu republiky Československé k mezinárodní úmluvě ze dne 4. května 1910 o tom, kterak potírati rozšiřování necudných publikací, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Rakouskem-Uherskem“ či číslovku „4“ bez tečky za ní (namísto slov „Rakousko-Uherskem,“ a číslovkou „4.“, jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);
37. Vyhláška ministra financí a ministra obchodu ze dne 7. února 1922, č. 95/1922 Sb., kterou se rozšiřují vyhlášky ze dne 11. srpna 1921, č. 280 Sb. z. a n., a ze dne 29. září 1921, č. 371 Sb. z. a n., o uvolnění některých československých cenných papírů říšskoněmeckým příslušníkům, pokud chybně neobsahuje slova „nastala neb do konce března 1922 ještě“ (jak jsou tato užita po slovech „po 31. prosinci 1921“ v originálním znění předpisu);
38. Vyhláška Bankovního úřadu ministerstva financí ze dne 4. července 1919, č. 364/1919 Sb., o vydávání jednostokorunových československých státovek s datem 15. dubna 1919, pokud obsahuje chybné slovo „šátkami“ (namísto slova „šatkami“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
39. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. října 1919, č. 582/1919 Sb., jímž se provádí zákon ze dne 23. září 1919, čís. 530 Sb. z. a n., o státním příspěvku vyživovacím, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „třeba- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „třeba-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
40. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. března 1920, č. 119/1920 Sb., jímž se vydává "Základní řád Masarykovy Akademie Práce", pokud obsahuje chybně zapsaná slova „presidenta M.A.P. Nebo“ s velkým N (namísto slov „presidenta M.A.P. nebo“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
41. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. května 1920, č. 352/1920 Sb., o obvodě a sídle zvěrolékařských komor, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „sídlo zvěrolékařský komor“ (namísto slovního spojení „sídlo zvěrolékařských komor“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
42. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. března 1920, č. 152/1920 Sb., jímž se upravuje soudnictví a rozšiřuje působnost zákonů a nařízení z oboru soukromého práva a soudní správy v územích postoupených Československé republice podle mírových smluv, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „neustanovoval- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „neustanovoval-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
43. Zákon ze dne 18. března 1920, č. 163/1920 Sb., kterým se mění § 3 zákona ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n. (řádu volení do obcí), pokud obsahuje chybně zapsané slovo

„Není- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „Není-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

44. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. března 1920, č. 182/1920 Sb., jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „z úraz“ (namísto slov „z úrazů“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
45. Zákon ze dne 30. března 1920, č. 228/1920 Sb., o zřízení Poradního sboru pro tělesnou výchovu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „ustanovení,jakož“ bez mezery za čárkou (namísto slov „ustanovení, jakož“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
46. Zákon ze dne 9. dubna 1920, č. 254/1920 Sb., o vybírání správního příspěvku k úhradě správních výloh, spojených s prováděním § 63 zákona ze dne 30.ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n. (zákona přídělového), o prozatímním pachtu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „o prozatímních pachtu“ (namísto slov „o prozatímním pachtu“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
47. Vyhláška ministerstva financí ze dne 17. února 1921, č. 75/1921 Sb., o změnách v organisaci celních úřadů v obvodu zemského finančního ředitelství v Praze a Brně, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „celních odbošek“ (namísto slovního spojení „celních odboček“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
48. Vyhláška ministerstva železnic ze dne 7. dubna 1921, č. 230/1921 Sb., o dloužení doby pro dokončení stavby a zahájení provozu sítě elektrickou silou hnaných malodrah o úzkém rozchodu v okolí Karlových Varů, pro niž koncese udělena byla vyhláškou ministerstva železnic ze dne 1 září 1914, č. 253 ř. z, pokud obsahuje chybně zapsané datum „1 září“ (namísto data „16. září“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
49. Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 338/1921 Sb., o dani z vodní síly, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „prokáže- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „prokáže-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
50. Vyhláška ministra národní obrany ze dne 25. října 1921, č. 382/1921 Sb., o vyhlášení stanného práva pro obvod Slovenska a Podkarpatské Rusi proti veškerým osobám, podléhajícím trestní soudní pravomoci vojenské, pokud obsahuje chybně zapsané označení „89sbzn“ (namísto označení „89 Sb. z. a n.“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
51. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 10. listopadu 1921, č. 412/1921 Sb., kterým se provádí zákon z 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., pokud se týká zřízenců bývalé finanční stráže, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „dle období“ (namísto slov „dle obdoby“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
52. Vyhláška ministra financí ze dne 17. listopadu 1921, č. 415/1921 Sb., o soupisu pohledávek a závazků v korunách rakousko-uherských mezi obyvateli republiky Československé a království Srbů, Chorvatů a Slovinců, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „zvlášt+“ (namísto slova „zvláště“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
53. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. října 1922, č. 307/1922 Sb., o zřizování, zařízení a hospodaření soukromých pojišťoven na Slovensku a v Podkarpatské Rusi (pojišťovací regulativ), pokud obsahuje chybně zapsané slovo „spravují- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „spravují-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
54. Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. listopadu 1922, č. 311/1922 Sb., jímž se pro území Podkarpatské Rusi prodlužují lhůty, stanovené zákonem ze dne 13. července 1922, čís. 213 Sb. z. a n., kterým se doplňuje a částečně mění zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 313 Sb. z. a n., o obnově drobných zemědělských pachtů, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „vznikne- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „vznikne-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);

55. Vládní nařízení ze dne 20. prosince 1923, č. 247/1923 Sb., jímž se upravují zvláštní přídavky pro poddůstojníky a vojíny, kteří podle § 19 branného zákona konají dobrovolně další činnou službu, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „byl- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „byl-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
56. Zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 262/1923 Sb., o sloučení rozhodování ve věcech nájemních, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Staré město- Josefov“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Staré město-Josefov“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
57. Vládní nařízení ze dne 17. května 1923, č. 139/1923 Sb., kterým se zrušují některá ustanovení vládních nařízení ze dne 27. ledna 1921, č. 38 Sb. z. a n., a ze dne 9. listopadu 1922, č. 322Sb. z. a n., o úpravě hospodaření minerálními oleji, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „jde- li však“ s mezerou před pomlčkou (namísto slov „jde-li však“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
58. Vyhláška ministra financí v dohodě s ministrem železnic ze dne 17. července 1923, č. 155/1923 Sb., o přepravě tuzemského zboží pod celním dozorem přes německé celní území, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Georgswalde- Ebersbachem, Varnsdorfem“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Georgswalde-Ebersbachem, Varnsdorfem“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
59. Vládní nařízení ze dne 8. listopadu 1923, č. 213/1923 Sb., o přerušení sporů pro peněžité závazky, znějící na rakousko-uherské koruny, z pojišťovacích smluv s říšsko-německými soukromými pojišťovnami, pokud obsahuje chybně zapsaných slov „Rakousku-Uhersku“ (namísto slov „Rakousko-Uhersku“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
60. Zákon ze dne 20. prosince 1923, č. 9/1924 Sb., kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „Československé;“ bez mezery před středníkem (namísto slova „Československé ;“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
61. Vládní nařízení ze dne 7. ledna 1924, č. 12/1924 Sb., o úpravě celní sazby pro síran amonný, saz. čís. 599 g 2, pokud obsahuje slova „Švehla v. r.“ vedle slova „zemědělství.“ (nikoliv na odsazeném dalším řádku, jak je toto zapsáno v originálním znění předpisu);
62. Vyhláška ministrů financí a železnic ze dne 23. června 1924, č. 136/1924 Sb., o převzetí prioritních půjček bývalé výsadní společnosti Ústecko-Teplické dráhy k placení státem, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Ústecko- Teplické dráhy“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Ústecko-Teplické dráhy“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
63. Vládní nařízení ze dne 27. června 1924, č. 142/1924 Sb., o přerušení sporů pro peněžité závazky, znějící na rakousko-uherské koruny, z pojišťovacích smluv s říšsko-německými soukromými pojišťovnami, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „říšško- německými“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „říšsko-německými“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
64. Vládní vyhláška ze dne 8. února 1924, č. 34/1924 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost provisorní úprava obchodních styků mezi Československou republikou a královstvím Dánským, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „HŘST“ (namísto slova „HØST“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
65. Vládní nařízení ze dne 17. dubna 1924, č. 78/1924 Sb., kterým se určují podmínky pro zřizování, udržování a provoz telegrafů, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „bude- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „bude-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
66. Zákon ze dne 25. dubna 1924, č. 85/1924 Sb., o ochraně nájemníků, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „opatří- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „opatří-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
67. Vyhláška ministra financí ze dne 12. května 1924, č. 103/1924 Sb., jíž se stanoví pohraniční pásmo na Slovensku na hranici rakouské, pokud obsahuje chybně zapsaná

slova „Leváry- Malacky“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Leváry-Malacky“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

68. Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924, č. 273/1924 Sb., o jednacím řádu patentního úřadu, pokud obsahuje chybně zapsané označení „§ 37, odst 3“ bez tečky za „odst“ (namísto označení „§ 37, odst. 3“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
69. Vyhláška ministra financí ze dne 13. května 1925, č. 101/1925 Sb., o úpravě náhradní daně z uhlí, dováženého z ciziny, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „ciziny.,“ s čárkou po tečce (namísto slova „ciziny.“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
70. Vládní nařízení ze dne 4. dubna 1925, č. 56/1925 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 9. října 1924, č. 236 Sb. z. a n., jímž se vláda zmocňuje převzíti pohledávky vzniklé z dodávek za doby války, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nedosahuje- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „nedosahuje-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
71. Vládní nařízení ze dne 7. února 1925, č. 23/1925 Sb., o nejvyšších cenách zápalek, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „obchodu a živostí“ (namísto slovního spojení „obchodu a živností“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
72. Vyhláška ministra financí ze dne 28. května 1925, č. 113/1925 Sb., o vydání poštovních průvodek s natištěnou kokovou známkou za 50 h, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „kokovou známkou“ či „v plném poli, Elipsu“ (namísto slov „kolkovou známkou“ a „v plném poli. Elipsu“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
73. Vládné nariadenie zo dňa 26. mája 1925, č. 117/1925 Sb., ktorým vydávajú sa predpisy pre zabránenie úrazom a na ochranu zdravia robotníkov pri živnostenskom prevádzaní pozemných stavieb, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „a ž do“ (namísto slov „až do“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
74. Vládní nařízení ze dne 8. července 1925, č. 164/1925 Sb., o plemenitbě koní, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „jsou- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „jsou-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
75. Vyhláška ministra školství a národní osvěty ze dne 22. září 1925, č. 193/1925 Sb., o znání církve československé na území Slovenska a Podkarpatské Rusi, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „o znání církve“ (namísto slov „o uznání církve“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
76. Zákon ze dne 15. října 1925, č. 205/1925 Sb., kterým se mění řád volení do poslanecké sněmovny ze dne 29. února 1920, č. 123, Sb. z. a n., pokud obsahuje chybně zapsaná slova „ROkycany“, „vykázaných.j“ či „je- li i počet“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Rokycany“, „vykázaných.“ a „je-li i počet“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu) nebo pokud obsahuje stejný počet teček jako v ASPI po slovech „Osmý volební kraj volí poslanců“;
77. Vyhláška ministra financí ze dne 20. října 1925, č. 212/1925 Sb., o soupisu obligací dráhy Karla Ludvíka a obligací dráhy Albrechtovy, haličských zemských obligací a obligací územních svazků samosprávných, pokud obsahuje chybné znaky „Dz. U. R. P. ? 91“ (namísto znaků „Dz. U. R. P. № 91“, jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);
78. Zákon ze dne 12. října 1925, č. 218/1925 Sb., o zřízení, působnosti o organisaci Státního zdravotního ústavu republiky Československé, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „odborně- vědecké práce“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „odborně-vědecké práce“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
79. Zákon ze dne 15. října 1925, č. 225/1925 Sb., o poplatcích za úřední úkony zastupitelských úřadů Československé republiky, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nejde- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „nejde-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
80. Vládní vyhláška ze dne 14. listopadu 1925, č. 238/1925 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost Úmluva mezi Československem a Polskem o usnadnění pohraničního styku,

pokud obsahuje chybně zapsaná slova „trvání pasty“ (namísto slov „trvání pastvy“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

81. Vyhláška ministra veřejných prací ze dne 18. listopadu 1925, č. 241/1925 Sb., o zavedení výroby zboží s obsahem 250/1000 zlata, jež bude podléhati nepovinnému puncování, pokud obsahuje chybě zapsaná slova „zboří z“ (namísto slov „zboží z“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
82. Vládní vyhláška ze dne 14. listopadu 1925, č. 243/1925 Sb., kterou upravují se obvody zastupitelských, soudních a politických okresů, obvody finančních a školských okresů na Vitorazsku, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „připojují se k k obvodům“ (namísto slov „připojují se k obvodům“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
83. Dohoda, č. 1/1926 Sb., mezi republikou Československou a říší Německou o úpravě pracovních a služebních poměrů o sociálním pojištění posádek na československých lodí plujících na Labi, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „československých lodí“ (namísto slovní spojení „československých lodích“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
84. Zákon ze dne 16. prosince 1926, č. 234/1926 Sb., o příspěvcích (záznamném) pro bursovní fond Pražské bursy pro zboží a cenné papíry, pokud obsahuje chybně zapsané hodnoty „u akcií 1/10 ? (jednou desetinou tisíciny)“ (namísto hodnoty „u akcií 1/10‰ (jednou desetinou tisíciny)“, jak je tato užita v originálním znění předpisu);
85. Vyhláška ministra veřejných prací a ministra zemědělství ze dne 18. listopadu 1926, č. 242/1926 Sb., o působnosti a složení státní vodohospodářské rady, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „bude- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „bude-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
86. Vládní nařízení ze dne 3. února 1926, č. 17/1926 Sb., jímž se provádí ústavní zákon jazykový pro obor ministerstev vnitra, spravedlnosti, financí, průmyslu, obchodu a živností, veřejných prací a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, pro veřejné korporace, podléhající těmto ministerstvům v republice Československé, jakož i pro úřady místní samosprávy, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „zjedná- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „zjedná-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
87. Vyhláška ministra financí ze dne 11. února 1926, č. 19/1926 Sb., o upisování 6%ní mimořádné státní půjčky republiky Československé, spojené se záměnou pokladničních poukázek splatných 1. července 1926 a některých předválečných dluhopisů (konsolidační půjčky z r. 1926), pokud obsahuje chybně zapsaná slova „jsou- li“ či „nejsou- li“ s mezerami po pomlčkách (namísto slov „jsou-li“ a „nejsou-li“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
88. Zákon ze dne 1. července 1926, č. 151/1926 Sb., kterým provádí se článek 1. úmluvy právně-finanční mezi republikou Československou a královstvím Italským, č. 132/1924 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a italskými, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „rakousko- uherskou“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „rakousko-uherskou“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
89. Úmluva, č. 172/1926 Sb., mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „byla- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „byla-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
90. Vyhláška ministra zemědělství ze dne 3. září 1926, č. 183/1926 Sb., o dojednání úmluv pro podniky podpořené ze státního melioračního fondu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Podle §u 3má,“ (namísto slov „Podle §u 3,“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
91. Protokol, č. 198/1926 Sb., mezi Československou republikou a královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců o vzájemné výměně vojenských dokumentů z archivů bývalého

Rakousko-Uherska, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „rakousko- uherskou“ či „rakousko- uherských“ s mezerami po pomlčkách (namísto slov „rakousko-uherskou“ a „rakousko-uherských“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

92. Zdravotní úmluva, č. 210/1926 Sb., mezi republikou Československou a republikou Polskou, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „jsou- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „jsou-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
93. Vládní nařízení ze dne 27. ledna 1927, č. 4/1927 Sb., kterým se vydávají podrobné předpisy k článkům VI až XI a XV a XVI finančního zákona pro rok 1927, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „možno- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „možno-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
94. Zákon ze dne 14. července 1927, č. 117/1927 Sb., o potulných cikánech, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „totožnosti (legitimace cikánskou)“ (namísto slov „totožnosti (legitimaci cikánskou)“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
95. Vládní nařízení ze dne 29. listopadu 1928, č. 191/1928 Sb., kterým se zrušují některé městské školní okresy v zemi Moravskoslezské, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Kroměříž- venkov“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Kroměříž-venkov“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
96. Vládní nařízení ze dne 28. prosince 1928, č. 204/1928 Sb., o plemenitbě skotu, vepřů a ovcí, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „stane- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „stane-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
97. Vládní nařízení ze dne 18 ledna 1929, č. 10/1929 Sb., jímž se stanoví volební řád pro volby v živnostenských společenstvech a společenstevních jednotách (svazech), pokud obsahuje chybně zapsané slovo „kandiduje- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „kandiduje-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
98. Úmluva, č. 42/1929 Sb., o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních mezi republikou Československou a republikou Řeckou, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „bude- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „bude-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
99. Zákon ze dne 24. května 1929, č. 86/1929 Sb., o pomocných školách (třídách), pokud obsahuje chybně zapsané slovo „uvolí- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „uvolí-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
100. Vyhláška předsedy vlády ze dne 23. ledna 1930, č. 12/1930 Sb., o sčítání závodů zemědělských spolu se soupisem ploch kultur, ploch osevu a hospodářského zvířectva, jakož i o sčítání závodů živnostenských v Československé republice ke dni 27. května 1930, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „domácko- průmyslový“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „domácko-průmyslový“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
101. Vyhláška ministra zemědělství ze dne 7. dubna 1930, č. 54/1930 Sb., o dojednání úmluv pro podniky podpořené ze státního melioračního fondu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Brťoví- Korbelova Lhota- Slatina- Bezděčí“ s mezerou po pomlčce (namísto slov „Brťoví-Korbelova Lhota-Slatina-Bezděčí“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
102. Vládní nařízení ze dne 29. ledna 1932, č. 16/1932 Sb., o složení a prodeji francovky v zemích Slovenské a Podkarpatoruské, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „plěných výrobcem“ (namísto slov „plněných výrobcem“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
103. Vládní nařízení ze dne 18. března 1932, č. 42/1932 Sb., kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu pro rok 1932, pokud obsahuje chybně zapsané označení a zkratky „§ 9, dst. 2.,“ či „v.r.“ bez mezery za tečkou (namísto označení a zkratek „§ 9, odst. 2.,“ a „v. r.“ jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);

104. Vyhláška ministra financí ze dne 31. května 1932, č. 79/1932 Sb., o paušalování daně z obratu u obilí a některých luštěnin, dovážených z ciziny, dále pak u mouky, mlýnských výrobků a otrub, pokud obsahuje chybně zapsané označení „vl. nař č. 156/1924 Sb.“ bez tečky po „nař“ (namísto označení „vl. nař. č. 156/1924 Sb.“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
105. Zákon ze dne 15. července 1932, č. 123/1932 Sb., o spotřební dani z droždí, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „výrobistě“ (namísto slova „výrobiště“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
106. Vládní nařízení ze dne 22. července 1932, č. 128/1932 Sb., kterým se provádí zákon ze dne 7. června 1932, č. 86 Sb. z. a n., jimž se mění některá ustanovení o dani z lihu a upravuje hospodaření s lihem, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „breček“ (namísto slova „břeček“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
107. Zákon ze dne 28. prosince 1932, č. 197/1932 Sb., o zatímním vedení státního hospodářství od 1. ledna do 28. února 1933, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „nestanoví- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „nestanoví-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
108. Vládní vyhláška ze dne 22. prosince 1932, č. 203/1932 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost dohoda mezi republikou Československou a Rakouskou republikou o snížení cla u některých druhů zboží, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „poměděné“ (namísto slova „poměděněné“, jak je toto užito v originálním znění předpisu) nebo pokud obsahuje po slovech poměděné nebo pomosazněné jiný počet teček než v originále;
109. Zákon zo dňa 22. decembra 1932, č. 210/1932 Sb., ktorým sa predlžuje účinnosť zákona zo dňa 27. marca 1930, č. 43 Sb. z. a n., o úprave užívania niektorých pastvin v zemiach Slovenskej a Podkarpatoruskej v ročných pastevných obdobiach 1930-1932, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „pastvin“ či „shromáždenie“ (namísto slov „pastvín“ a „shromaždenie“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
110. Vládní vyhláška ze dne 7. července 1933, č. 128/1933 Sb., jíž se rozšiřuje platnost snížených celních sazeb, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „Haďti“ (namísto slova „Haïti“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
111. Vyhláška předsedy vlády ze dne 4. dubna 1934, č. 64/1934 Sb., o statistických šetřeních v oboru statistiky zemědělského průmyslu a statistiky obchodů s obilím, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „mocněn, aby se usnášel“ (namísto slov „zmocněn, aby se usnášel“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
112. Zákon zo dňa 10. aprila 1934, č. 69/1934 Sb., na zriadenie teologickej fakulty evanjelickej v Bratislave, pokud obsahuje chybně zapsané slovní spojení „rigorzny poriadok“ (namísto slovního spojení „rigorozny poriadok“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
113. Vládní nařízení ze dne 23. listopadu 1934, č. 236/1934 Sb., o dalším přerušení některých sporů Šluknovské spořitelny, pokud obsahuje chybně zapsanou zkratku „Sb.z a n.“ bez mezery za „Sb.“ (namísto zkratky „Sb. z a n.“, jak je tato uvedena v originálním znění předpisu);
114. Vyhláška ministra financí ze dne 27. prosince 1935, č. 274/1935 Sb., o paušalování daně z obratu u bruslí, pokud obsahuje chybně zapsaný druh závorek pro slova „(ex pol. 476 b) a ex čís. 486 celního sazebníku(paušál.“ (namísto zapsání „[ex pol. 476 b) a ex čís. 486 celního sazebníku] paušál“, jak je toto zapsáno v originálním znění předpisu);
115. Vyhláška ministra financí ze dne 27. prosince 1935, č. 280/1935 Sb., kterou se pozměňuje vyhláška ministra financí v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností ze dne 24. prosince 1929, č. 1 Sb. z. a n. z roku 1930, o paušalování daně z obratu u střeliva a jeho součástek, pokud obsahuje chybně zapsané zkratky „Sb.z a n. ,“ (namísto zkratky „Sb. z. a n.,“, jak je tato užita v originálním znění předpisu);

116. Vyhláška ministra financí ze dne 26. dubna 1935, č. 92/1935 Sb., o odkladu doby splatnosti obilních zástavních listů, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „pod ni“ (namísto slov „po dni“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
117. Vládní nařízení ze dne 12. listopadu 1935, č. 210/1935 Sb., kterým se prodlužuje opětně účinnost předpisů §§ 13, 16, 17 a 18 vládního nařízení ze dne 21. října 1922, č. 305 Sb. z. a n., o zaopatření trvalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém, pokud obsahuje chybně zapsané znaky a slova „§§ 13 , 16, 17 a 18 vl.“ či „1936(provede“ (namísto znaků a slov „§§ 13, 16, 17 a 18 vl.“ a „1936; provede“, jak jsou tyto užity v originálním znění předpisu);
118. Zákon ze dne 2. července 1936, č. 199/1936 Sb., kterým se doplňuje a mění zákon ze dne 14.dubna 1920, č. 262 Sb. z. a n., o dani z masa, pokud obsahuje chybně zapsané datum „14.dubna“ bez mezery za „14.“ (namísto zapsání data „14. dubna“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
119. Vyhláška předsedy vlády ze dne 24. listopadu 1936, č. 283/1936 Sb., o některých statistických šetřeních v oboru statistiky lesnické i zemědělské a statistiky o zásobování velkých spotřebních středisk, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „ukáže- li“ s mezerou za pomlčkou (namísto slova „ukáže-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
120. Vyhláška ministerstva sociální péče ze dne 24. dubna 1936, č. 116/1936 Sb., kterou se rozšiřuje závaznost hromadné smlouvy pracovní, uzavřené mezi Textilní sekcí Severomoravsko-slezského svazu průmyslníků Frýdek-Místek a Svazem textilního dělnictva v Československé republice se sídlem v Brně, Československým odborovým sdružením křesťansko-sociálním v Brně, Československým svazem dělnictva textilního v Náchodě, sekretariát v Brně, a Všeodborovým sdružením křesťanského dělnictva a zaměstnanectva československého v Brně, na soudní okres frýdecký, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Frýdek- Místek“ či „křesťanskosociálním“ s mezerami za pomlčkami (namísto slov „Frýdek-Místek“ a „křesťansko-sociálním“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
121. Vládní nařízení ze dne 18. prosince 1936, č. 331/1936 Sb., kterým se doplňuje vládní nařízení ze dne 7. července 1926, č. 115 Sb. z. a n., o zařadění služebních míst státních ředitelů škol středních, učitelských ústavů, umělecko- průmyslových škol, hudebních konservatoří, obchodních škol, průmyslových škol, zemědělských škol a ostatních odborných škol a přednostů odboru na státních průmyslových školách do stupnic funkčního služného, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „umělecko- průmyslových škol“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „umělecko-průmyslových škol“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
122. Nařízení viceguvernéra Podkarpatské Rusi ze dne 17. října 1938, č. 245/1938 Sb., o zákazu držeti nebo nositi zbraně, střelivo a výbušiny a o zastavení oprávnění k držbě a nošení zbraní, střeliva a výbušin, pokud jsou slova „členové zastupitelských (konsulárních) úřadů“ rozdělena tak, že na jednom řádku jsou slova „členové zastupitelských (konsulárníc“ a na dalším řádku je „h) úřadů.“;
123. Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924, č. 273/1924 Sb., o jednacím řádu patentního úřadu, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „policejněbezpečnostních“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „policejněbezpečnostních“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);
124. Vládní nařízení ze dne 6. prosince 1938, č. 312/1938 Sb., jímž se vydávají další zvláštní ustanovení o řízení před soudy, pokud obsahuje chybně zapsané slovo „jsou- li“ s mezerou po pomlčce (namísto slova „jsou-li“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
125. Vyhláška ministra financí (108) ze dne 20. prosince 1938, č. 352/1938 Sb., kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Česko-Slovenské o výhradě práva pozdějšího převzetí

nabídnutých cenných papírů, pokud obsahuje chybně zapsaná slova „Česko- Slovenské“ s mezerou za pomlčkou (namísto slov „Česko-Slovenské“, jak jsou tato užita v originálním znění předpisu);

126. Vládní nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 374/1938 Sb., o odměnách znalců lékařů v řízení o zbavení svéprávnosti, pokud obsahuje chybně zapsané označení „207 ř. z.,o zbavení“ bez mezery za čárkou (namísto označení „207 ř. z., o zbavení“, jak je toto užito v originálním znění předpisu);
127. Nařízení ministra financí ze dne 24. prosince 1948, č. 285/1948 Sb., kterým se vydává sazebník všeobecné daně, pokud obsahuje přílohu s názvem „ZMĚNY A DOPLŇKY sazebníku všeobecné daně a počátek jejich účinnosti,“, která obsahuje hypertextové odkazy na systém ASPI;
128. Nařízení ministra financí ze dne 22. prosince 1949, č. 262/1949 Sb., kterým se mění a doplňuje sazebník všeobecné daně, pokud obsahuje přílohu s názvem „ZMĚNY A DOPLŇKY sazebníku všeobecné daně a počátek jejich účinnosti,“, která obsahuje hypertextové odkazy na systém ASPI.

II. Žalovaný je povinen **uveřejnit omluvu** následujícího znění:

„*Omlouváme se společnosti Wolters Kluwer ČR, a.s., IČO: 630 77 639, vývojáři a prodejci právního informačního systému ASPI, za nekalosoutěžní jednání, kterého jsme se dopustili tím, že jsme v našem právním informačním systému Beck-online neoprávněně využili:*
- přepisy 128 právních předpisů z let 1918 až 1949,
- skeny (faksimilie) příloh k 59 právním předpisům z let 1918 až 1938,
které digitalizovala a přepsala společnost Wolters Kluwer ČR, a.s. pro potřeby svého systému ASPI,

Nakladatelství C. H. Beck, s. r. o., vývojář a prodejce právního informačního systému Beck-online“,

a to:

a) v právním informačním systému Beck-online na adrese www.beckonline.cz/bo, a to fontem písma Arial, velikostí písma minimálně 14, barvy černá, a to tak, aby zde text omluvy byl zveřejněn do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku po dobu 2 měsíců po právní moci tohoto rozsudku jako první textové sdělení na webové stránce www.beckonline.cz/bo a současně v první pětině webové stránky www.beckonline.cz/bo
b) na první straně následující za úvodníkem časopisu Bulletin advokacie evidovaného Ministerstvem kultury pod evidenčním číslem E 6469, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku, fontem písma Times New Roman, velikostí písma minimálně 14, barvy černé tak, aby omluva byla zveřejněna na první straně následující za úvodníkem
c) na webovém portálu www.epravo.cz, a to fontem písma Arial, velikostí písma minimálně 14, barvy černá, a to tak, aby text omluvy byl zveřejněn do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku po dobu 2 měsíců od zveřejnění omluvy jako textové sdělení na hlavní webové stránce www.epravo.cz

III. **Zamítá se** žaloba v části požadavku na zveřejnění omluvy v systému Beck-online v rozsahu přesahujícím dva měsíce, dále v části požadavku na zveřejnění omluvy v časopise Bulletin advokacie v první pětině strany, dále v části požadavku na zveřejnění omluvy na portále www.epravo.cz v rozsahu přesahujícím dva měsíce, dále v požadavku na délku trvání omluvy na portále www.epravo.cz počínající od právní moci rozsudku, a dále v požadavku na zveřejnění omluvy jako prvého textu a v první pětině webové stránky www.epravo.cz.

IV. Žalovaný je povinen uhradit žalobci **přiměřené zadostiučinění** ve výši 250 000 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu **nákladů řízení**.

Odůvodnění:

Tvrzení stran

1. Žalobce se žalobou ze dne 24.11.2021, ve znění jejích doplnění, domáhal vůči žalovanému ochrany před nekalou soutěží spočívající ve zkopírování přepisu textů předpisů pořízených žalobcem. Aktuální podoba předmětu řízení byla vymezena, na základě podání žalobce ze dne 5. 11. 2024, usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 11. 2024 pod č.l. 1548. Žalobce vyvíjí a prodává právní informační systém ASPI a v roce 2005 zařadil jako první na trhu v ČR do svého elektronického systému Sbírky zákonů z let 1918 až 1944. Tyto sbírky v tištěné podobě nechal žalobce v letech 2003-2005 přepsat na základě smluv o dílo ze dne 1.4.2003 a ze dne 12.1.2004 u pana Zaviačiče. Žalovaný vyvíjí a provozuje konkurenční právní informační systém Beck-online, jehož licenci stejně jako žalobce nabízí široké odborné veřejnosti. Žalovaný rovněž zařadil do svého systému Sbírky zákonů z let 1918 až 1938, a to v letech 2011 až 2016. V roce 2021 žalobce porovnáním obou systémů zjistil, že systém žalovaného obsahuje v předmětných sbírkách identické chyby, jaké vykazují přepisy ASPI. Jedná se o 215 shodných chyb. V této souvislosti žalobce konkrétně odkázal na notářské zápisy z roku 2021 s tím, že se jedná o chyby a překlepy, které nelze přičítat náhodě. Žalobce má za to, že uvedená zjištění svědčí o tom, že žalovaný bez souhlasu žalobce okopíroval do svého systému celé sbírky za léta 1918 až 1938 ze systému ASPI. Žalobce na podporu svého tvrzení dále odkázal na notářský zápis č. NZ 441/2022 ze dne 21.6.2022 s tím, že žalovaný vedle přepsaných textů okopíroval i originální skeny sbírek žalobce; uvedl, že sbírky jsou tištěny na novinovém papíře, jehož zpracování v době vzniku nebylo dokonalé, v důsledku čehož má každá sbírka na listech papíru viditelná "dřívka" a při provedení skenu se dřívka zobrazí jako černé tečky; srovnáním skenů publikovaných v ASPI a v systému Beck-online žalobce zjistil, že „tečky" jsou na stránkách v naprosto shodných místech jako na skenech, které provedl žalobce. Výše popsané jednání žalovaného naplňuje generální klauzuli nekalé soutěže, což žalobce rozvedl s tím, že žalovaný naplnil soudcovskou skutkovou podstatu nekalé soutěže nazvanou freeridingu (černé pasažérství, parazitní kořistění). Předmět řízení byl následně modifikován, v návaznosti na rozhodnutí odvolacího soudu a navazující výzvu soudu prvého stupně (viz níže).
2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Namítal, že již v roce 2003 žalobce vyzval společnosti IFEC s.r.o., aby doložila oprávnění k výkonu práv ohledně právního informačního systému LexDATA, neboť měl za to, že společnost IFEC s.r.o. odvodila svůj systém od systému JURIX MAX, který v minulosti provozoval žalobce. Podobnost těchto systémů je tak žalobci známa již 18 let, žalovaný proto vznesl námitku promlčení. Systém LexDATA byl vytvořen společnou činností Ing. Jana Hodného, Mgr. Vratislava Chaloupka a Ing. Michala Pelanta, a to pro společnost IFEX s.r.o. jako pořizovatele databáze. Program LexDATA byl společností IFEX převzat dne 31.12.1998; mezi autory a IFEC byla následně dne 30.10.2002 uzavřena výhradní licenční smlouva; dne 31.10.2002 autoři udělili souhlas s postoupením licence k tomuto programu právnímu předchůdci žalovaného; na základě smlouvy ze dne 2.11.2002 byla licence k programu LexDATA postoupena na právního předchůdce žalovaného. Součástí této licence, potažmo programu LexDATA, bylo výslovně i užívání databáze sbírek od roku 1918. Žalovaný pak kontinuálně systém LexDATA dále rozvíjel, následně byl systém nahrazen systémem Beck-online. Žalovaný k historickým souvislostem upozornil na projekt JASPI, který byl vytvořen v průběhu 70. a 80. let a měl řešit elektronickou podobu sbírek; před listopadem 1989 byl projekt zrušen; data pořizovaná v rámci tohoto systému se stala základem prakticky všech dalších systémů a byla z nejrůznějších zdrojů volně dostupná. Žalovaný dále zdůraznil, že

žalobce svá tvrzení o autorství datových zdrojů zakládá na uzavřených smlouvách o dílo z roku 2003 a 2004 s p. Zaviačičem, nepředložil však jediný důkaz o realizaci tohoto plnění. Žalovaný získal textové obrazy zdrojové části právních předpisů vč. odpovídající licence k databázím v roce 2002 od IFEC (společnost IFEC je získala v roce 1998), tedy před uzavřením smluv o dílo žalobcem. Je tedy dána důvodná domněnka, že to byl naopak žalobce, kdo texty sbírek okopíroval. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že žalobce zakládá totožnost sbírek pouze na 215 shodných gramatických chybách, přičemž sbírky obsahují 53 814 032 znaků textu. V této souvislosti odkázal na zjištění znalce Ing. Volavky s tím, že při zkoumání 6 632 předpisů (nacházejících se v obou databázích) je faktický rozsah vykazující neshodu textu mnohem vyšší, než texty bez dalšího shodné; uvedené svědčí spíše o závěru, že tyto části databáze vznikaly zcela nezávisle na sobě. Co se týká žalobcem předloženého notářského zápisu č. NZ 441/2022, žalovaný připustil, že skutečně v něm odkazované online soubory jsou s ohledem na „tečky" vizuálně podobné; namítl však, že se jedná pouze o 109 jedinečných dokumentů, které jsou tvořeny výhradně přílohami jednotlivých právních předpisů; pokud se zohlední počet dotčených předpisů, jde pouze o 59 dokumentů.; jedná se tedy o shodu naprosto marginální povahy; dále namítl, že předmětných 59 předpisů tvoří převážně vládní nařízení menšího významu, která se mohla projevit v menší dostupnosti fyzických výtisků, mohou tedy skeny pocházet skutečně z jednoho zdroje. S ohledem na výše uvedenou argumentaci týkající se systému LEXData, pak nelze v žádném případě dovodit, že to byl žalovaný, kdo okopíroval databázi žalobce.

3. K poučení soudu dle § 118a o.s.ř. žalovaný doplnil, podáním ze dne 6. 8. 2025, že předchůdcem Beck-online byl systém LexData, který jeho tvůrci předali dokončený společnosti IFEC s.r.o. k 31. 12. 1998, přičemž tato společnost jej dále, vč. licencí prodala žalovanému (dne 31. 10. 2002). Osobou odpovědnou za data v systému LexData byl RNDr. Rozkot. Již v roce 2002 tak žalovaný disponoval kompletní elektronickou Sbírkou zákonů od roku 1918, kdy část byla plnotextová a zahrnutá přímo do systému LexData, a část tvořily skeny fyzických výtisků Sbírek zákonů s vloženou textovou vrstvou vniklou technologií OCR. K zařazení skenů došlo do LexData v letech 2000-2001, na skenování se podílel Moraviapress. Existovaly tak dvě databáze, samotný systém LexData, a dále separátní systém skenů s textovou vrstvou (dostupný dříve online). Žalovaná toto dokládala printscreeny systému LexData, kde se hovoří o rozsáhlosti v systému obsažených textů.

Dosavadní průběh řízení

4. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2023, č. j. 41 Cm 47/2021-968 byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, avšak k podanému odvolání Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 20. 3. 2024, č.j. 1 Cmo 67/2023- 1248 rozsudek soudu prvé instance zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud zdůraznil nutnost posoudit, zda podobnost textů žalobce a žalovaného svědčí o neoprávněném užití (tzv. freeriding). Žalobce musí prokázat, že texty vytvořil on a že je žalovaný použil bez souhlasu. Soud prvního stupně zamítl žalobu kvůli rozdílům v textech, ale zároveň uznal určité shody, což vedlo k rozporům v důkazech. Tyto rozpory soud neobjasnil a žalobce ani nepoučil o nutnosti doplnit důkazy. Soud také nevyjasnil obsah žalobního návrhu, zejména požadavek na znepřístupnění tisíců právních předpisů. Nárok byl formulován nepřesně – žalobce chtěl znepřístupnit konkrétní provedení textů, nikoli všechny předpisy obecně. Soud musí nejprve odstranit vady žaloby a případně žalobce poučit. V dalším řízení se má soud zabývat i dosud nehodnocenými důkazy navrženými žalobcem.

5. Soud žalobce k odstranění vad žaloby vyzval, tento reagoval nakonec podáním ze dne 5. 11. 2024, přičemž soud v návaznosti na toto aktuálně vymezil předmět řízení usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 11. 2024 pod č.l. 1548 (částečné zastavení; změna části předmětu řízení; dílčí rozšíření žaloby).

Skutková zjištění

6. Ze shodných tvrzení účastníků soud zjistil následující:

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kaplanová.

- žalobce vyvíjí a prodává informační právní systém ASPI
- žalovaný vyvíjí a prodává informační právní systém Beck-online
- oba účastníci do svých elektronických systému zařadili sbírky zákonů (Sb. zákonů a nařízení) za roky 1918 až 1938, resp. 1948
- žalovaný předmětné sbírky zařadil do systému Beck-online později (2011-2016) než žalobce do systému ASPI (2003-2005)
- aktuálně žalovaný již znění předpisů s chybami dle výroku I. tohoto rozsudku, bod 1-128, v systému Beck-online nezveřejňuje

7. Z notářského zápisu č. NZ 218/2021, N 192/2021, sepsaného JUDr. Jaromírem Kožiakem, Ph.D., notářem dne 11. 5. 2021 (ve spojení s vysvětlivkami žalobce k tomuto NZ popisujícími shody v prvcích či chybách v textech), soud zjistil stav v notářském zápise zachycených částí právních předpisů z let 1918-1921 obsažených k datu 20. 4. 2021 v systému ASPI a BECK-ONLINE. Z notářského zápisu č. NZ 219/2021, N 193/2021, sepsaného JUDr. Jaromírem Kožiakem, PhD., notářem dne 11. 5. 2021 (ve spojení s vysvětlivkami žalobce k tomuto NZ popisujícími shody v prvcích či chybách v textech), soud zjistil stav v notářském zápise zachycených částí právních předpisů z let 1922-1927 obsažených k datu 26. 4. 2021 v systému ASPI a BECK-ONLINE. Z notářského zápisu č. NZ 220/2021, N 194/2021, sepsaného JUDr. Jaromírem Kožiakem, PhD., notářem dne 11. 5. 2021 (ve spojení s vysvětlivkami žalobce k tomuto NZ popisujícími shody v prvcích či chybách v textech), soud zjistil stav v notářském zápise zachycených částí právních předpisů z let 1928-1935 obsažených k datu 27. 4. 2021 v systému ASPI a BECK-ONLINE. Z notářského zápisu č. NZ 221/2021, N 195/2021, sepsaného JUDr. Jaromírem Kožiakem, PhD., notářem dne 11. 5. 2021 (ve spojení s vysvětlivkami žalobce k tomuto NZ popisujícími shody v prvcích či chybách v textech), soud zjistil stav v notářském zápise zachycených částí právních předpisů z let 1935-1938 obsažených k datu 28. 4. 2021 v systému ASPI a BECK-ONLINE.

8. Z výše citovaných notářských zápisů č. NZ 218/2021, NZ 219/2021, NZ 220/2021 a NZ 221/2021 soud zjistil, že při srovnání obou systémů (ASPI a Beck) vykazovaly v notářských zápisech zachycené právní předpisy, resp. jejich části, ke dni sepisu příslušných NZ, (oproti originálním předpisům v písemné podobě) u předpisů uvedených ve výroku I. pod body 38 – 126 identické chyby, zejména překlepy a pomlčky s mezerou, či vynechání části textu nebo stejnou strukturu textů (zejm. podoba tabulek).

9. Ohledně předpisů uvedených ve výroku I. pod body 1 - 37 má soud rovněž za zjištěné, že tyto předpisy, resp. jejich části (oproti originálním předpisům v písemné podobě) obsahují, resp. obsahovaly jak v sytému žalobce, tak v systému žalovaného identické chyby, zejména překlepy a pomlčky s mezerou, či vynechání části textu nebo stejnou strukturu textů (zejm. podoba tabulek). Strany učinily totiž nesporným, že takovéto znění předpisů v sytému Beck-online je zachyceno v posudku Ing. Filipa Volavky č. 7/1/2022, tedy že je mezi stranami nesporným, že znění předmětných částí předpisů s uvedenými chybami systém žalovaného obsahoval.

10. Pokud jde o znění předmětných předpisů, resp. jejich částí s těmito chybami v sytému ASPI, pak toto soud ověřil na jednání konaném dne 26. 3. 2025 nahlédnutím do aktuální verze systému ASPI (předpisy jsou stále zveřejněny s těmito chybami) a toto soud ověřil i na notebooku žalobce, na němž byl nainstalován systém ASPI ve verzi k 2. 1. 2006 (instalační CD této verze ASPI je založeno ve spise, nicméně pro zvolený postup toto CD soud sám neinstaloval). U systému ASPI byla soudem kontrolována znění (chybových částí) předpisů nahodile (viz protokol z jednání) a na základě této namátkové kontroly tomuto soud uvěřil a učinil výše uvedené zjištění.

11. Z notářského zápisu č. NZ 221/2022, N 228/2022 sepsaného JUDr. Jaromírem Kožiakem, Ph.D., notářem dne 14. 4. 2022 soud zjistil, že v systému žalovaného beck-online.cz byly ke dni sepsání notářského zápisu u předpisů: nařízení č. 285/1948 Sb. a nařízení č. 262/1942 Sb.

v jejich přílohách (ZMĚNY A DOPLŇKY sazebníku všeobecné daně a počátek jejich účinnosti) zobrazovány hypertextové odkazy (celkem 10x u nařízení č. 285/1948 Sb. a 11x u nařízení č. 262/1942 Sb.) vedoucí na adresy patřící žalobci (aspi://module=´ASPI´&link …) a na na nich uložené dokumenty. Jedná se o předpisy uvedené ve výroku I. pod body 127 a 128.

12. Z notářského zápisu č. NZ 441/2022, N 462/2022 sepsaného JUDr. Jaromírem Kožiakem, Ph.D., notářem dne 25. 7. 2022 (ve spojení s popisem porovnání těchto PDF s vyznačením vizuální chyb nevzniklých tiskem) soud zjistil stav v notářském zápise citovaných 176 internetových stránek na doménách beck-online.cz a ftp.aspi.cz ke dni 22. 6. 2022, na nichž jsou zobrazeny PDF právních předpisů či jejich příloh. Z tohoto notářského zápisu č. 441/2022 soud zjistil, že u 120 html adres na stránkách žalovaného, týkající se příloh k 59 právním předpisům (celkem 109 dokumentů), se vykazuje vizuální podobnost skenů (tečky) se skeny v systému žalobce.
13. Z originálů konkrétních výtisků Sbírek zák. a nař. ve vlastnictví žalobce soud zjistil, že v notářském zápise č. NZ 441/2022 zachycené skeny PDF právních předpisů či jejich příloh, nacházející se na citovaných doménách (tedy přílohy k 59 právním předpisům; celkem 109 dokumentů), pocházejí právě z konkrétních Sbírek zák. a nař. v držbě žalobce. Soud toto konkrétně ověřil (a ve zbytku tomuto uvěřil) namátkou na těchto originálech Sbírek zák. a nař. a příslušných skenech v NZ 441/2022:
    a. sken přílohy „Přehled; První díl. – Dovoz.“ nařízení vlády č 379 republiky Československé z 12. května 1919; přičemž soud zjistil, že sken byl pořízen ze Sbírky zák. a nař. z roku 1919, částka 80 ve vlastnictví žalobce; toto dokládají shodné vady papíru na originále sbírky, zobrazené i na skenu
    b. sken přílohy „23. Nejvyšší účetní kontrolní úřad.“ finančního zákona č. 176 republiky Československé ze dne 16. prosince 1927, str. 2484-2489 Sb. zák. a nař.; přičemž soud zjistil, že sken byl pořízen ze Sbírky zák. a nař. z roku 1927, str. 2484-2489 ve vlastnictví žalobce; toto dokládají shodné vady papíru na originále sbírky, zobrazené i na skenu
    c. sken přílohy „Sazba lékárnická pro strany úlev požívající.“ vládního nařízení č. 41 republiky Československé z 20. března 1925, strana č. 346 Sb. zák. a nař., přičemž soud zjistil, že sken byl pořízen ze Sbírky zák. a nař. z roku 1925, str. 346 ve vlastnictví žalobce; toto dokládají shodné vady papíru na originále sbírky, zobrazené i na skenu
    d. sken přílohy „Příloha k vládnímu nařízení č. 134/1934 Sb. n. a z.; obr. 1“ vládního nařízení republiky Československé č. 134 ze dne 15. června 1934, str. 489 Sb. zák. a nař.; přičemž soud zjistil, že sken byl pořízen ze Sbírky zák. a nař. z roku 1934, str. 489 ve vlastnictví žalobce; toto dokládají shodné vady papíru na originále sbírky, zobrazené i na skenu
    e. sken přílohy „Pozměněné znění dávkových řádů. B. V odboru ministerstva vnitra.“ vládního nařízení č. 240 republiky Československé ze dne 22. prosince 1933, str. 1195 Sb. zák. a nař.; přičemž soud zjistil, že sken byl pořízen ze Sbírky zák. a nař. z roku 1933, str. 1195 ve vlastnictví žalobce; toto dokládají shodné vady papíru na originále sbírky, zobrazené i na skenu
14. Ze smlouvy uzavřené mezi Ing. Janem Hodným, Mgr. Vratislavem Chaloupkem, Ing. Michalem Pelantem a RNDr. Františkem Rozkotem, CSc., jako autory na straně jedné, a společností IFEC, s.r.o. (zastoupené jednatelem RNDr. Františkem Rozkotem) na straně druhé jako nabyvatelem ze dne 30.10.2002 bylo zjištěno, že poskytovatelé prohlašují, že právní informační systém – počítačový program LexDATA s právní databází (dále jen dílo) je jimi vytvořeným původním autorským dílem. Nabyvatel dílo převzal dne 31.12.1998 v podobě tzv. zdrojového textu a dále v datové podobě na dvou CD ROM ve formátu Lotus NOTES. Materiál se stává podpisem smlouvy vlastnictvím nabyvatele. Poskytovatelé poskytují nabyvateli k výkonu práva užití díla za odměnu a podmínek stanovených ve smlouvě. Licence je udělována jako výhradní. Z přílohy č. 3 ke smlouvě vyplývá, že právní databáze obsahuje výběrové texty předpisů od r.

1811 do r. 1944 a souhrnné předpisy od r. 1945 do současnosti (vč. aktualizací), dále zde specifikovanou judikaturu, věstníky obcí a místní samosprávy, bibliografii a legislativu EU. Systém byl distribuován na 2 CD, aktualizace byla možná z nových CD nebo replikací ze serveru www.justis.cz (později www.lexdata.cz).

15. Ze smlouvy uzavřené mezi výše uvedenými autory jako poskytovateli na straně jedné a společností IFEC, s.r.o. jako nabyvatelem na straně druhé a Nakladatelstvím C.H. BECK, organizační složka na straně třetí coby budoucím nabyvatelem ze dne 2.11.2002 bylo zjištěno, že je odkázáno na výše uvedenou smlouvu ze dne 30.10.2002 s tím, že budoucí nabyvatel C.H.BECK má v úmyslu licenci z licenční smlouvy nabýt od nabyvatele postoupením dle § 48 odst. 2 AZ a účastník IFEC, s.r.o. má v úmyslu ji postoupit. Poskytovatelé s tímto postoupením souhlasí a udělili k němu písemný souhlas na zvláštní listině (doložena listina ze dne 31.10.2002).
16. Z přípisu žalobce společnosti IFEC s.r.o. ze dne 14.2.2003 soud zjistil, že žalobce tuto společnost vyzval k vyjádření ohledně autorských práv k dílům zahrnutým do LexDATA, neboť žalobce má za to, že díla zahrnutá do LexDATA (dříve JUSTIS), jakož i zahrnutý software, jsou přinejmenším odvozeny od softwaru či databáze JURIX MAX, tedy dřívější databáze žalobce, to vše s poukazem na to, že jednatelé a společníci IFEC s.r.o. (Rozkot, Chaloupek) jsou autory části děl zahrnutých do JURIX MAX. Z přípisu však nebylo možné zjistit konkrétnější vztah ke zdejšímu předmětu řízení.
17. Z dokumentu nazvaného „Podklady pro jednání s ASPI“ z 13. 12. 2004 a z dokumentu „Poznámky p. Rozkota“ soud zjistil, že RNDr. František Rozkot a Ing. Jiří Kubát v rámci připravovaných jednání s ASPI rekapitulovali vývoj jednotlivých informačních systémů v oblasti elektronizace pramenů práva s tím, že potvrzují, že systém JUSTIS, předchůdce LexDATA, byl vytvořen na základě vlastních dat IFEC pořízených ve spolupráci se společností JK Data a ITS a.s. Společnost JK Data dodala neexkluzivně data do 2. 10. 1998 společnosti IFEC s.r.o., následně pak dodala i data po tomto období. Společnost ITS a.s. se podílela na programovém vývoji systému automatizace dat, některé prvky dodaly IFECu a ten poté CODEX Bohemia. Služby spojené s provozování software v té době pro CODEX Bohemia zajišťoval IFEC (přímo nebo za pomoci společnosti POSY). ITS a.s. poskytla části prvků návrhu databází nejen CODEX Bohemia, ale i IFECu, což mohla, neboť se jednalo o její dílo a užití v JURIX MAX nebylo exkluzivní.
18. Ze znaleckého posudku č. 7/1/2022 znalce z oboru kybernetika – výpočetní technika Ing. Filipa Volavky ze dne 23.3.2022 (zadaného žalovaným) bylo zjištěno, že znalec porovnal databázi textů právního informačního systému ASPI a databázi textů Beck-online sbírek zákonů od roku 1918 do roku 1938 a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům. Bylo nalezeno 6 632 předpisů, které se vyskytují v obou databázích. Tato množina sloužila znalci při dalším porovnání (znalec pouze uvedl, že databáze Beck obsahuje 3 předpisy, které v ASPI chybí a bylo identifikováno 10 souborů ASPI obsahující předpisy, které nelze nalézt v databázi Beck). Celkový počet znaků v rámci obou databází bez bílého místa (tj. mezer, tabulátorů, konce řádků a jiných neviditelných znaků) a zvláštních znaků je u ASPI 43 883 831 a u Beck 42 551 627 znaků. Počty znaků v souborech porovnávaných bez bílého místa a zvláštních znaků: shodují se - 14 994 247, liší se – 28 889 584 ASPI a 27 557 380 Beck. Při podrobném porovnání obsahu předpisů bylo identifikováno 2 524 rozdílných (38 %) a 4 108 (62 %) shodných textů právních předpisů (bez ohledu na bílé místo v textu); při porovnání i bez ohledu na zvláštní znaky bylo identifikováno 2 133 rozdílných (32%) a 4 499 (68%) shodných textů právních předpisů. Znalec uzavřel, že databáze ASPI a Beck nejsou shodné; existují rozdíly v rozsahu textů a existují výše uvedené rozdíly v textech předpisů. Znalec v rámci výslechu před soudem (po poučení o následcích vědomě nepravdivého znaleckého posudku) na svých zjištěních a závěrech uvedených v podaném znaleckém posudku trval, s výhradami uvedenými níže. Z výslechu znalce Ing. Filipa Volavky k tomuto posudku pak však soud zjistil, že jeho závěry jsou

limitovány tím, že nemůže potvrdit, že mu účastníky byla předána stejná znění předpisů (zejm. co do novelizací apod.) v obou systémech, které porovnával, toto nekontroloval, to nebylo jeho úkolem; a dále, že nemůže potvrdit, že nedocházelo k autorským změnám v některé z verzí předpisů (jako je např. doplnění nadpisů, poznámek apod.); dále uváděl, že k dílčím nesrovnalostem by mohlo dojít i při odlišném technickém řešení systému ukládání textů (vnitřní členění pro účely sytému). Obecně uvádí, že postupoval tak, že odstranil (bílá) místa v textu tak, aby nevznikaly rozdíly, které nejsou obsahové, pokud šlo o mezery, tak tyto odstraňoval tehdy, pokud bylo více než jedna mezera, aby zachovával rozlišení slov mezi sebou. Znalec se nezabýval způsobem vzniku těchto souborů a možností jejich vzájemného kopírování, pouze porovnával verze textů, které mu byly předány. Souhrnně tak z tohoto posudku znalce a jeho výslechu soud zjistil, že oba právní systémy nad rámec žalobcem zachycených shodných chyb (v předpisech, které jsou předmětem tohoto řízení), obsahují v textové části předpisů i řádově větší množství odchylek. Z tohoto dokazování však nebylo možno učinit pro toto řízení relevantní závěry, neboť předně se posudek i znalec vyjadřovaly ke stavu tvrzení před tím, než řízení bylo omezeno na shody ve 128 předpisech dle výroku I. rozsudku, zejm. však závěry znalce byly činěny na základě podkladů, které nelze ověřit a které znalec neověřoval, tedy jinak řečeno shledané zásadní (početně) rozdíly v textech obou právních systémů mohou být dány celou řadou faktorů, nikoli jen tím, že jde o chyby při pořizování textové verze předpisů z let 1918 – 1945, zejm. tím, že nelze ověřit, zda znalec neporovnával z povahy rozdílné verze některých předpisů (např. novelizovaná a nenovelizovaná znění; odlišně strukturované, ač jinak shodné texty; texty s autorskými zásahy, které by jinak byly shodné apod.). Jakkoli znalec tedy uzavřel, že oba systémy nejsou, pokud jde o předpisy z let 1918-1945 identické, nelze z tohoto dovodit, že by toto bylo dáno tím, že přepisy textů pocházejí (s oněmi odlišnostmi) z jiných zdrojů. Relevantní zjištění pro toto řízení tak pro výše uvedené z tohoto dokazování, zejm. po zásadním omezení předmětu řízení, soud učinit nemohl.

19. Ze znaleckého posudku znalce Ing. Filipa Volavky č. 043670/2025 ze dne 2. 6. 2025 s názvem Identifikace vybraných předpisů v právním informačním systému ASPI a LexData soud zjistil, že znalec porovnával výskyt předpisů uvedených ve výroku I pod body 1–128 v obou právních systémech. Znalec vycházel z instalačních CD systému ASPI k datu 2. 5. 2003, kde dohledal 2 předpisy, dále z CD systému ASPI ze dne 30. 4. 2005, kde dohledal 18 předpisů, a z CD systému ASPI z ledna a února 2006, kde v obou případech dohledal všech 128 předmětných předpisů. V případě systému Lex Data (předchůdce systému Beck-online) znalec vycházel z instalačního CD k datu 2. 6. 2007, kde dohledal dva předpisy s úplným textem (č. 285/1948 Sb. a č. 262/1949 Sb.) a dále 66 záznamů o existenci citovaných předpisů, avšak bez jejich obsahu. Z výpovědi znalce má soud za prokázané, že znalec pracoval s originálními, raženými CD nosiči, nikoliv s kopiemi, a že tyto považoval za plně věrohodné. Porovnával přímo datové soubory, z nichž oba systémy poskytují informace uživatelům. Ani na základě dotazů účastníků řízení nebyly závěry znalce v tomto směru nijak zpochybněny a znalec na závěrech setrval. Zásadní je pak zjištění soudu, že do systému ASPI bylo předmětných 128 předpisů zařazováno skutečně postupně od roku 2003 do roku 2006, tedy i to, že předtím s tomto systému tyto předpisy (až na 2) nebyly; naopak v systému LexData byly ještě k roku 2007 pouze 2 z oněch 128 předpisů (a to navíc ty, v nichž jsou na skenech zachyceny prolinky ASPI systému).

20. Z odborného vyjádření znalce Ing. Filipa Volavky ze dne 2. 6. 2025 s názvem Chybovost technologie OCR a z jeho výpovědi soud zjistil obecné informace týkající se přepisu textů technologií optického rozpoznávání znaků (OCR) a typických chyb v období let 2003-2005, které se při tomto přepisu vyskytují, zejména ve srovnání s ručním přepisem. Znalec uvedl, že pro detailní závěr by bylo třeba analyzovat konkrétní OCR systém žalovaného, k čemuž neměl přístup, nicméně na základě obecných poznatků soud zjistil, že pro OCR přepis je typické opakované vyskytování totožné chyby (např. mezera před pomlčkou v koncovce „li“ - „- li“),

zatímco ojedinělý výskyt chyby spíše nasvědčuje ručnímu přepisu a individuální chybě písaře. Dále znalec uvedl, že pro ruční přepis svědčí chyby, kdy je do přepsaného textu vloženo slovo, které ve vstupní předloze vůbec nebylo, nebo naopak vynecháno slovo, které v originále přítomno bylo, neboť OCR technologie zpravidla věrně kopíruje předlohu a nedodává ani neubírá slova. Pro ruční přepis rovněž svědčí záměna vizuálně nepodobných slov (např. názvů států), neboť OCR technologie chybuje spíše na základě vizuální podobnosti znaků, nikoli podobnosti významové. Pokud jde o výskyt speciálních znaků (např. „Ø“, „?“), znalec uvedl, že tyto znaky mohou vznikat jak při OCR přepisu, tak při ručním přepisu v důsledku způsobu zobrazení původního zdroje (ať už přepsaného nebo získaného OCR) a použitého kódování textu, a nelze je tedy jednoznačně přičíst ani jedné z metod. Soud proto ze závěrů znalce shrnuje, že obecně typické chyby vyskytující se v předpisech, které jsou předmětem tohoto řízení, spíše svědčí pro jejich ruční přepis, přičemž pouze část z nich by mohla být typická i pro technologii OCR – neboť: chyby jsou spíše ojedinělé, nikoli opakující se – což je typické pro lidské chyby, ne pro OCR; objevují se vložená nebo chybějící slova, která OCR technologie obvykle nevytváří ani nevynechává; dochází k záměně významově odlišných slov, což OCR obvykle nedělá, protože chybuje spíše podle vizuální podobnosti znaků; speciální znaky nelze jednoznačně přičíst ani jedné metodě, ale nejsou rozhodující.

21. Ze smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem jako objednatelem a Jaroslavem Zaviačičem podnikajícím pod názvem TEXT – Zaviačičovi jako zhotovitelem ze dne 1.4.2003 soud zjistil, že předmětem smlouvy je přepis objednatelem určených textů z ročníků 1918 – 1939 Sbírky zákonů ČSR a z ročníků 1951 – 1961 Sbírky soudních rozhodnutí Nejvyššího soudu. Podkladem pro opis jsou originály Sbírek dodané objednatelem. Výstupem je elektronická podoba dokumentů MS Word ve formátu stanoveném v dokumentu „Pokyny pro pořizování textů pro systém ASPI“, který je nedílnou přílohou této smlouvy, a to v termínu do 30.9.2003. Konkrétní výčet přepisovaných předpisů z let 1918 – 1939 ve smlouvě uveden není.
22. Ze smlouvy o dílo ze dne 12.1.2004 uzavřené mezi žalobcem jako objednatelem a Jaroslavem Zaviačičem podnikajícím pod názvem TEXT – Zaviačičovi jako zhotovitelem bylo zjištěno, že předmětem smlouvy je přepis objednatelem určených textů ze sbírky zákonů a z ostatních tiskovin, které obsahují texty zařazované do systému ASPI. Předmět přepisu není ve smlouvě blíže specifikován.
23. Ze smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Imaging Systems, spol. s r.o. ze dne 1. 7. 2005 soud zjistil, že tato společnost se zavázala pro žalobce zpracovat – naskenovat cca 40 000 stran formátu A4 rozešitých sbírek zákonů z let 1918-1945; práce měly být zahájeny 11. 8. 2005 a dokončeny do 60 dnů (tj. do 30. 9. 2005).
24. Ze smlouvy uzavřené mezi žalobcem a Imaging Systems, spol. s r.o. ze dne 16. 9. 2005 soud zjistil, že tato společnost se zavázala pro žalobce provést opravu naskenovaných souborů Sbírek zákonů, ve formátu PDF, předpokládán byl počet 110 000 stran; součástí byla konverze do formátu TIF a v něm provedení požadovaných úprav (retuše, ořezy, maskování, vyrovnání okrajů) a následná konverze zpět do vícestránkového formátu PDF; práce měly být zahájeny 16. 9. 2005 a dokončeny do 31. 12. 2005.
25. Z emailové komunikace žalobce se společnostmi Imaging Systems (24. 8. 2005), C-COPY Centrum Praha s.r.o. (16.8.2005) a MORAVIAPRESS a.s. soud zjistil, že u těchto společností žalobce poptával skenování sbírek zákonů mj. z let 1918-1944.
26. Z printscreenu z webu lexdata.cz ze dne 30. 1. 2004 soud pouze zjistil, že na tomto webu je informace o tom, že jde o jednu z nejrozsáhlejších databází právních předpisů, není zde deklarováno, že by systém obsahoval veškeré předpisy od roku 1918.
27. Z dokumentu Právní informační systémy z roku 2011 soud zjistil pouze, že jeho autoři k roku 2011 konstatují, že systém Beck-online neobsahuje úplnou databázi předpisů z let 1918-1945 (str. 131).

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kaplanová.

28. Ze zadávací dokumentace na dodávku informačního systému právních informací ČÚZK z roku 2018 a z roku 2014 a ze zadávací dokumentace ČR – Státního úřadu inspekce práce na prvního informačního systému (datum nezjištěno) soud zjistil, že tyto subjekty v rámci veřejných zakázek poptávaly dodání právních informačních systémů mj. s podmínkou, že tyto budou obsahovat kompletní předpisy ČR ze Sbírek zákonů v plných textech vydané od roku 1918.
29. Z čestných prohlášení Dr. V. Horáčka, advokáta; Mgr. T. Daniela, advokáta; Mg. M. Vítka, advokáta; Mgr. T. Tylla, advokáta; JUDr. P. Šustka, vysokoškolského pedagoga; JUDr. A. Bányaiové a JUDr. M. Boháčkové, právničky Arcibiskupství pražského, soud zjistil, že tyto osoby by v případě nutnosti volby mezi dvěma právními informačními systémy s rozdílným rozsahem historických předpisů zvolily ten, který obsahuje kompletní, příp. komplexnější právní úpravu dříve platnou na území dnešní ČR.
30. Z přípisu žalobce žalovanému z 20. 2. 2003 soud zjistil, že žalobce žalovaného informoval, že počítačový produkt převzatý žalovaným od společnosti IFEC s.r.o. je přinejmenším odvozen od softwaru či databáze JURIX MAX, tedy dřívější databáze žalobce. Z přípisu žalovaného žalobci z 14. 10. 2021 soud zjistil, že žalovaný odmítl nároky, které jsou předmětem zdejší žaloby s tím, že již v roce 2003 toto bylo předmětem řešení, přičemž pro spornost fakt toto zůstalo bez jakéhokoliv vypořádání.
31. Z podoby exportovaného předpisu ze systému LexData (vzorově založeného na č.l. 1626) soud pouze obecně zjistil, že bylo možné snadno kopírovat informace ze systému LexData. Toto zjištění však nemělo pro toto řízení relevanci.
32. Ze záznamu ze skenů umístěných na portálu Národní knihovny soud zjistil, že při tisku části předpisů z let 1918–1938 docházelo, vzhledem k tehdejšímu stavu tiskařské techniky, často k tiskovým chybám (zejm. v diakritice); ze tří doložených příkladů se podává, že tyto chyby byly následně v systému ASPI opraveny, neboť docházelo k ručnímu přepisu; naproti tomu v systému C.H. Beck se v konkrétně doložených případech opět objevuje chybná verze předpisu, neboť byla přepsána identicky ze zdrojového podkladu. Vzhledem k tomu, že však toto nebylo doloženo ve vztahu k předpisům, kterých se toto řízení konkrétně týká, nemělo ani toto zjištění pro řízení relevanci.
33. Z článku „Produkty pro právníky“, umístěného na serveru pravniporadce.ekonom.cz soud zjistil, že Ministerstvo vnitra avizovalo zveřejnění elektronické verze Sbírky zákonů po roce 1945 dne 21. 4. 2011. Toto zjištění však nemělo konkrétní vztah k předpisům, které byly předmětem tohoto řízení.
34. Z printscreenů ze systému Beck-online z let 2009, 2010 a 2011, které byly založeny do spisu při jednání dne 4. 6. 2025, soud zjistil, že žalovaný v těchto letech deklaroval, že má Sbírku zákonů kompletní od roku 1945 a pouze vybrané texty od roku 1811, přičemž předpisy jsou do systému zařazovány postupně. Konkrétní zjištění ve vztahu k předpisům, kterých se toto řízení týká, však soud učinit nemohl.
35. Z printscreenů z webu provozovaného společností IFEC, ohledně provozování právního informačního systému Justis (předchůdce LexData) soud zjistil, že k datu 9. 10. 1999 tento provozovatel deklaroval, že se jedná o nejobsáhlejší systém v oblasti komplexní právní informatiky, založený na elektronicky zpracovaných datech; z dalšího printscreenového záznamu ze dne 9. 1. 2001 týkajícího se téhož systému Justis soud zjistil, že jeho provozovatel uváděl, že základ systému tvoří databáze právních předpisů vydávaných ve Sbírce zákonů od roku 1918, výběrově i z období před tímto rokem, a dále bylo deklarováno, že systém obsahuje databázi úplného znění Sbírek zákonů v časovém řezu jejich vývoje, což potvrzuje existenci dvou paralelních databází (klientské a interní). Z printscreenového záznamu systému LexData ze dne 30. 1. 2004 soud zjistil, že jeho provozovatel – žalovaný – deklaroval, že systém obsahuje jednu z nejrozsáhlejších databází právních předpisů vydávaných ve Sbírce zákonů od roku 1918, včetně významných právních norem publikovaných před tímto datem. Soud však uzavírá, že z

těchto printscreenů nelze učinit konkrétní závěry ohledně rozsahu dat obsažených v obou systémech, a to ani obecně ani ve vztahu k předpisům, které jsou předmětem tohoto řízení – zejména nelze z těchto prohlášení zjistit, zda systémy obsahovaly skeny Sbírek, o jaké skeny se jednalo nebo zda šlo o skutečné přepisy předpisů a ani jaký byl jejich rozsah (ani co do úplnosti celku ani co do předmětu řízení); deklarace provozovatelů systémů o jejich komplexnosti nejsou samy o sobě způsobilé prokázat konkrétní obsah databází.

36. Z čestného prohlášení Petra Krále soud zjistil, že tento působil u žalobce jako publishing director, následně jako jednatel a člen představenstva. Z potvrzení vyplývá, že společnost ASPI vnímala jako konkurenční výhodu, pokud bude mít přepsané předpisy z let 1918–1938, resp. 1945. Z tohoto důvodu byly v letech 2003–2005 zadány přepisy těchto předpisů panu Jaroslavu Zaviačičovi a předpisy z let 1918–1945 byly následně, postupně zařazovány do systému ASPI. Rychlost a četnost jejich zařazování lze doložit prostřednictvím jednotlivých instalačních verzí CD ASPI. Z potvrzení rovněž vyplývá, že následně byly vyhotovovány i skeny Sbírky zákonů z let 1918–1945, přičemž tyto skeny nebyly zakoupeny od společnosti Moraviapress. Metoda OCR (optické rozpoznávání znaků) nebyla v té době využita, neboť vykazovala vysokou chybovost.

37. Z čestného prohlášení Ľubomíra Weisse soud pouze zjistil, že žalobce zařadil přepisy sbírek z let 1918-1944 do ASPI v roce 2005 a že on sám zjistil shody – v podobě stejné chybovosti - v přepisech sbírek z těchto let v systému žalobce a systému žalovaného.

38. Z výpovědi svědka Jaroslava Zaviačiče soud zjistil, že jeho firma na základě smluv zabezpečovala pro žalobce přepis textů historických Sbírek zákonů 1918-1944 s tím, že se jednalo výhradně o manuální přepis písaři z papírových podkladů. Metoda OCR užívána určitě nebyla. Na přepisu se podíleli závodníci v oboru psaní na stroji, chybovost byla velmi malá (pod 0,2%), ale mohly se vyskytnout typické chyby jako záměna písmen ve slově nebo podobných slov („výrobu“ x „výboru“ apod.). Ohledně této zakázky svědek jednal za žalobce s panem Jakubem Dlohošem. K dotazu týkajícího se rozsahu přepisů Sbírek zákonů z let 1918 – 1944 soud zjistil, že se svědek domnívá, že přepisovali všechny předpisy, jednalo se o „obrovské balíky“ původních originálních výtisků sbírek, které přepisovali několik let. Svědek však nepotvrzoval úplnost celku všech podkladů (že by kontroloval, zda jde skutečně o všechny předpisy), z jeho výpovědi se podávalo, že šlo o velmi objemné množství podkladů, že zakázka trvala roky, a že mu toto pouze bylo prezentováno jako celek Sbírky zákonů 1918-1944 za dané období zadavatelem, nebylo jeho úkolem kontrolovat úplnost podkladů. Z výpovědi jmenovaného svědka dále vyplynulo, že písemné podklady k této zakázce již zlikvidoval.

39. Z čestného prohlášení Jaroslava Zaviačiče soud rovněž zjistil, že zajišťoval pro žalobce přepis sbírek zákonů z let 1918-1944, na základě smluv o dílo ze dne 1. 4. 2023 a 12. 1. 2004, to vše v období let 2003-2005. Detailní (ani bližší) seznam přepsaných textů se z prohlášení nepodává.

40. Z výpovědi svědka Jakuba Dlohoše (zaměstnance žalobce na pozici manažer zpracování předpisů) soud zjistil, že v rámci své pracovní a kontrolní činnosti potvrzoval, že texty předpisů ze Sbírky zákonů 1918-1944 byly průběžně zařazeny do systému ASPI v roce 2005 a žalovaný zařadil do systému Beck Sbírky zákonů 1918 – 1938 v období 2011–2016. Svědek měl na starosti zpracování dat systému ASPI od roku 1994. K vlastnímu transformačnímu procesu historických sbírek do ASPI soud zjistil, že některé předpisy byly zařazeny do ASPI již v průběhu 90. let; svědek podrobnosti nezjišťoval (nebylo to tehdy v jeho pracovní kompetenci; šlo patrně o jiné přepisy jiným subjektem), jednalo se však o poměrně malou část těchto historických předpisů. Drtivá většina byla přepisována pro žalobce firmou pana Zaviačiče, a to manuálně; svědek odhadnul, že se jednalo o cca 90 % předmětných historických předpisů. Přepsané texty byly opatřeny metadaty pro vnitřní fungování systému, pro uživatele neviditelnými. Soud dále zjistil, že do systému ASPI byly zahrnuty i skeny částí historických předpisů, na nichž jsou patrná specifika skenovaných podkladů (černé tečky v místech nekvalitního papírového podkladu). Svědek dále potvrzoval, že v některých případech byly

skeny dodatečně ještě upraveny. Svědek potvrdil, že žalobce měl okolo roku 2000 k dispozici kompletní Sbírku zákonů za roky 1918-1944. Svědek ohledně technologie OCR (optické rozpoznávání znaků) uváděl, že tuto ASPI neužívalo, nebyla v té době na dostatečné úrovni; navíc potvrzoval, že technologie OCR vykazuje jiný typ chybovosti přepisů (nedochází k záměně písmen ve slově, ale např. dochází k zaměňování písmene „l“ a čísla „1“ apod.).

41. Z čestného prohlášení Jakuba Dlohoše soud zjistil, že žalobce zařadil přepisy sbírek zákonů z let 1918-1944 do APSI v roce 2005 a žalovaný do sytému Beck přepisy sbírek z let 1918-1938 v letech 2011-2016.

42. Z výslechu svědka RNDr. Františka Rozkota soud zjistil, že svědek původně pracoval pro žalobce, zhruba do roku 1996. Po ukončení pracovního poměru podnikal s pány Chaloupkou a Kubátem ve společnosti IFEC s.r.o., v rámci níž začali vyvíjet systém LexData (koncem 90. let 20. století). Soud má za zjištěné, že část dat do tohoto systému postupně nakupovali od externích dodavatelů, zejm. tiskárny Ministerstva vnitra, část dat poskytl pan Kubát přes svoji firmu JK Data jakožto vklad do rozvíjející se společnosti. Původně se zaměřovali na předpisy od roku 1945. Pokud jde o předpisy z let 1918-1945, pak soud zjistil, že společnost IFEC naskenovala sama předpisy z těchto let (podkladové sbírky získaly od Moraviapress); část skenů z tohoto období sice předtím obdržela od společnosti Moraviapress, nicméně jednalo se o skeny nekvalitní, tedy skenování provedli znovu sami. Soud má dále za zjištěné, že společnost IFEC prováděla OCR přepis naskenovaných dokumentů z let 1918-1945, nicméně jednalo se o přepis pracovní podoby, soud zjistil, že tento přepis nebyl příliš kvalitní, obsahoval cca 20-30 chyb na A4 stranu přepisu, většinou chybné diakritiky či záměny znaků s diakritikou. Pro účely LexData toto IFEC však postačovalo, neboť tento přepis se nacházel interně v software „za skenem“ daného předpisu a vyhledávání v tehdejším systému i pomocí takto nekvalitního přepisu umožňovalo nasměrovat uživatele na vyhledávaná slova (systém uměl vyhledat i podobně znějící, tj. chybně přepsaná slova), což postačovalo, neboť uživateli pak byl zobrazen (pouze) příslušný sken předpisu či jeho část, kterou pomocí klíčových slov hledal (nikoli již podkladový chybový přepis). Soud má dále za zjištěné, že část pomocí OCR přepsaných textů IFEC opravil do fultextové podoby pro uživatele, zejm. státní správu, nicméně nikoli plošně, spíše na konkrétní poptávku. Soud má dále i za zjištěné, že část předpisů byla převzata do LexData ze systému JASPI, nicméně jednalo se o data odlišně formátovaná, proto se je snažili nahrazovat. Svědek popisoval, že první verze elektronických sbírek zákonů vznikaly již zhruba od 70. let dvacátého století, konkrétně existoval systém JASPI, který byl vytvářen do 90. let dvacátého stolení a který byl zcela volně ke stažení. Rozsah opravených OCR přepisů předpisů a textů z JASPI, tj. fulltextových znění předpisů má soud za zjištěný v rozsahu cca 20 % všech předpisů z let 1918-1945, svědek toto neuměl přesně potvrdit, hovořil však o 20 % či nižších desítkách procent. Soud má za zjištěné, že ke dni prodeje LexData žalovanému (2002) byly naskenovány všechny předpisy z let 1918-1945 a tyto opatřeny výše popsaným chybovým přepisem OCR, který interně fungoval jako softwarová podpora za těmito skeny pro vyhledávání. Takto byl systém prodán v roce 2002 žalovanému. Soud tedy zjistil, že předpisy z období první republiky se tak dělaly pro uživatele popsanou formou faksimilií, tj. skenů; na skenech IFEC spolupracoval s nakladatelstvím Moraviapress a.s.; to zajistilo ale skeny po roce 1945, dřívější skeny buď neměli nebo byly nepoužitelné; společnost Moraviapress a.s. poté tuto činnost nezvládala, dodala zhruba půlku faksimilií (zejm. po roce 1945), zbytek skenovala společnost IFEC zakoupeným skenerem a data předávala i zpět Moraviapress a.s. Soud má dále za zjištěné, že v roce 2002 systém LexData společnost IFEC prodala společnosti C.H.Beck, včetně všech dat, které byly v té době v systému zařazeny, a i včetně některých podkladů (části sbírky zákonů). Soud dále zjistil, že v LexData provozovaném IFECem se předpisy z let 1918–1944 nedávaly uživatelům na instalační CD, to obsahovalo v systému prolink na online podobu faksimilií, která šla vyvolat přes nainstalovaný systém nebo i přes vyhledávač (při zadání hesla).

43. Z čestného prohlášení RNDr. Františka Rozkota soud zjistil, že společnost IFEC získala data pro LexDATA přímou koupí od společnosti JK Data (od které je pořizovala také Codex Bohemia), a dále vlastní činností. Tento proces zahrnoval fyzické vyhledávání a pořizování jednotlivých částí sbírek zákonů, jejich skenování a převod do elektronické podoby; probíhalo také vytváření elektronických faksimilií starších sbírek, včetně prvorepublikových a Říšské sbírky od roku 1848, a to i ve spolupráci se společností Moraviapress. Následně probíhalo rozpoznávání textu a jeho převod do formátu RTF, tento proces byl spojen se značnou chybovostí, zejména v podobě záměny znaků, vkládání mezer před nebo za pomlčky či chyb v interpunkčních znaménkách. Systém LexDATA byl založen na platformě Lotus Notes, což byl otevřený systém umožňující pouze velmi omezenou ochranu dat, proto byly do systému LexDATA záměrně vkládány určité chyby, aby bylo možné texty rozpoznat. V roce 2001 měla dle tohoto prohlášení společnost IFEC kompletně naskenovanou Sbírku zákonů od roku 1918.
44. Z výpovědi svědka Lukáše Mikuly soud zjistil, že u Nakladatelství C.H. Beck je zaměstnán od roku 2004 (v marketingu a distribučním odd.), od roku 2011 pracuje u žalovaného v pozici obchodního ředitele Beck - online. Svědek však k dotazům směřujícím k historickým sbírkám z roku 1918 až 1938 ničeho konkrétního neuvedl s tím, že po nástupu do funkce spíše řešil nový obsah Beck - online a efektivitu fungování tohoto systému. Pouze mu bylo známo, že základem pro databázi Beck-online byl systém LexData. K dotazu, zda žalovaný vlastní fyzicky tištěné Sbírky z let 1918 – 1938, svědek odpověděl, že jsou ve velkých černých deskách, zda jsou kompletní, neví. Svědkovi není známo, že by u žalovaného do současné doby pracoval někdo ze zaměstnanců, kteří se podíleli na zařazení historických sbírek do systému Beck - online, na těchto pozicích se často zaměstnanci měnili. Svědek uváděl, že mu není známo, že byla kopírována data z ASPI do Becku.
45. Soud nehodnotil dokumenty nazvané seznam zaměstnanců (žalovaného) odpovědných za databáze právních předpisů, toto nebylo předmět řízení přímo relevantní, nebylo prokazováno, kdo byl zaměstnancem společnosti. Soud nehodnotil dokument (nepodepsaný, neověřený), který popisuje fungování technologie Lotus Notes a zdroj dat pro JURIX MAX, Justis/LexDATA. Soud nehodnotil usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. 5Nc 202/2021-19, toto se týká společnosti ATLAS Consulting spol. s r.o. a ATLAS Software a.s., nikoli žalovaného; ze stejného důvodu soud nehodnotil odvolání povinných (ATLAS) proti vydání tohoto předběžného opatření z 18. 7. 2021. Soud nehodnotil znalecký posudek Ing. Filipa Volavky č. 8/2/2022, neboť tento se týkal dokazování k vzájemnému návrhu žalovaného, který se nakonec nestal předmětem tohoto řízení. Soud nehodnotil ani sadu listinných důkazů přiložených k návrhu na vydáni předběžného opatření, jednalo se o listiny dokládající existenci obou společností (výpisy z OR) a povahu jejich činnosti, tj. že obě společnosti nabízejí systémy právních informací (printscreeny z webů obou účastníků týkající se obecně jejich činnosti a jejich obchodní podmínky; printscreeny z webů obou účastníků dokládající, že oba nabízí předpisy z let 1918-1938); tyto skutečnosti navíc nebyly mezi stranami sporné. Soud nehodnotil 3 různá znění zák. č. 81/1920 Sb. z a n., neboť k existenci různých verzí tohoto předpisu a podob jeho zveřejnění se vyjadřoval znalec Ing. Volavka a zejm. nebylo sporné, že předpis může být zveřejňován v systému ASPI a Beck-online v jiné formální podobě. Soud nehodnotil ani k důkazu založené dokumenty obsahující popisů a přehledů chyb (vyjma popisů přiložených k NZ, z nichž soud vždy ve vztahu ke konkrétnímu NZ vycházel), jedná se o tvrzení stran, nikoli důkaz. Soud rovněž nehodnotil seznam 59 předpisů, ohledně nichž se žalobce domáhá nároků týkajících se převzetí skenů k jejich přílohám, neboť samotný fakt, že se jedná o právní předpisy konkrétního (nikoliv generálního; spíše méně podstatného) významu, není zjištěním, které by bylo pro toto řízení relevantní – zejména pokud jde o otázku, kdo tyto skeny pořídil a zda je žalovaný od žalobce převzal. Soud dále nehodnotil „Porovnání tištěného originálu z archivu žalobkyně a PDF souboru z úložišť systémů Beck-online a ASPI“, neboť v tomto směru (skeny příloh) vycházel z výše popsaných zjištění učiněných na základě notářského

zápisu, který se porovnání PDF souborů (příloh 59 předpisů) v obou systémech věnuje; rovněž soud vycházel z originálů Sbírek zákonů a nařízení, tak jak byly předloženy žalobcem při jednání. Soud nehodnotil ani printscreen stránky Moraviapress k září 2004, posouzení, zda Moraviapress v roce 2004 nabízel skeny předpisů před rokem 1946 nebylo pro řízení podstatné. Soud nehodnotil ani čestná prohlášení výrobců CD ASPI a jejich subdodavatelů (FERMATA a.s.; DISKUS spol. s r.o.; The Frog s.r.o.), neboť žalovaný nakonec pravost zkoumaných CD nesporoval.

46. Žalobce netrval na výslechu svědka Jiřího Nezbedy, Pavla Šenka a Ing. Konarovského; proto tyto výslechy soud nerealizoval.

47. Soud zamítl návrh na provedení následujících důkazů: Instalační CD se systémem LexData z roku 2007, jehož účelem mělo být prokázání, že předmětných 126 přepsaných předpisů nebylo k roku 2007 v systému LexData zařazeno; tuto skutečnost však soud považuje za prokázanou z výpovědi znalce Ing. Volavky, a proto shledal soud provedení tohoto důkazu jako nadbytečné. Dále zamítl soud návrh žalobce, aby žalovanému byla uložena povinnost předložit kompletní skeny Sbírek zákonů z let 1918–1938, dále kompletní originály přepisů Sbírek zákonů z uvedeného období a originály Sbírek zákonů a nařízení, které má žalovaný ve svém držení; soud tento návrh zamítl, neboť nebylo důvodné ukládat žalovanému takovou důkazní povinnost; bylo na rozhodnutí žalovaného, zda se bude chtít tvrzením těchto skutečností bránit, což neučinil, a tato sám prokazovat. Dále zamítl soud návrh důkazu potvrzením Právnické fakulty Masarykovy univerzity, že CD se systémem LexData z roku 2007 bylo pořízen z databáze této fakulty, tedy že obsahuje originální data; soud tento návrh zamítl, stejně jako návrh na znalecké zkoumání pravosti podkladů z ASPI, z nichž vycházel znalec Ing. Volavka, neboť nebylo totiž nakonec sporu o tom, že by podklady, ze kterých znalec vycházel, byly sporné; spor se týkal primárně původu dat v obou systémech; navíc důkaz směřoval k původnímu celku všech předpisů, nikoli k aktuálně změněnému (a zásadně omezenému) předmětu řízení. Dále zamítl soud návrh na zpracování znaleckého posudku ke srovnání skenů v systému žalobce a žalovaného, týkající se příloh k 59 předpisům; soud vyšel ze stavu zachyceného v notářském zápise č. NZ 441/2022, N 462/2022 a sám provedl, na jejich základě, porovnání skenů; a dále vycházel soud z porovnání originálů Sbírek zákonů v držení žalobce, které byly předloženy při jednání soudu se skeny, které jsou zachyceny v uvedeném notářském zápisu; nebylo třeba znaleckého zkoumání, nejedná se o odbornou otázku. Soud dále zamítl návrh na zpracování znaleckého posudku z oboru statistiky, který měl sloužit k posouzení oněch 126, respektive 128 předpisů a skenů příloh k 59 předpisům; soud tento návrh zamítl, neboť pro účely řízení nebylo třeba statistického posudku; soud vycházel z konkrétních zjištění o výskytu chyb v jednotlivých předpisech v systémech účastníků a zejm. pak z výpovědi znalce Ing. Volavky ohledně metody získávání textového obsahu předpisů, tedy zda chyby lze přičítat spíše ručnímu přepisu nebo metodě OCR.

48. Soud dále zamítl návrhy na provedení důkazů vznesené žalobcem k posílení prokázání jeho tvrzení, neboť z výše hodnocených důkazů považuje soud tvrzení žalobce za v relevantním rozsahu prokázaná, a dále zamítl soud následující důkazní návrhy žalobce směřující ke zjištění, jak mohl žalovaný svou databázi získat (za situace, kdy toto ani žalovaný sám netvrdil a kdy takto žalobce chtěl tvrzení z dokazování zjistit). Z tohoto důvodu soud zamítl výslech účastníka Petra Krále, který měl sloužit k prokázání pořízení databáze přepisů předpisů z let 1918–1945 pro systém LexData a jejich postupného zařazování do tohoto systému (zařazování do systému prokazuje zejm. znalec Ing. Volavka; žalovaný jinak pozitivně původ přepisů ve svém systému ani netvrdil, nebylo úkolem žalobce toto prokazovat a zjišťovat tak žalovaným nevznesená tvrzení). Dále soud zamítl návrh na výslech svědkyně Zaviačičové, která se měla znovu vyjadřovat k pořizování přepisů předpisů pro systém ASPI (bylo možno plně vyjít z výpovědi svědka Zaviačiče, nebylo tvrzeno, že by tato svědkyně věděla něco více, jen to měla rovněž potvrdit), jakož i návrh na opakovaný výslech pana Dlohoše, jehož výpověď měla sloužit k

porovnání jednotlivých verzí systému ASPI, zejména v souvislosti s přepisem předpisů provedeným panem Zaviačicem a jejich následným zařazováním do systému LexData (prokázal znalec Ing. Volavka). Soud rovněž zamítl návrh na výslech svědkyně Rozkotové a svědků Ing. Pelanta a Ing. Hodného, kteří se měli vyjadřovat k rozsahu digitalizace dat v rámci systému žalovaného (žalovaný k tomuto nic netvrdil, nebylo úkolem žalobce z těchto důkazů tato tvrzení získat).

Závěr o skutkovém stavu

49. Pokud jde o shodu znění předpisů uvedených ve výroku I. pod body 1-126 v obou právních systémech, pak tuto má soud za zjištěnou. Z výše citovaných notářských zápisů (č. NZ 218/2021, NZ 219/2021, NZ 220/2021 a NZ 221/2021) soud zjistil, že při srovnání obou systémů vykazovaly (k datu sepisu NZ) v notářských zápisech zachycené právní předpisy, resp. jejich části (oproti originálním předpisům v písemné podobě) u předpisů uvedených ve výroku I. pod body 38 – 126 identické chyby. Ohledně předpisů uvedených ve výroku I. pod body 1 - 37 má soud rovněž za zjištěné, že tyto předpisy, resp. jejich části (oproti originálním předpisům v písemné podobě) obsahovaly jak v systému žalobce, tak v systému žalovaného identické chyby; strany učinily totiž nesporným, že takovéto znění předpisů v systému Beck-online je zachyceno v posudku Ing. Filipa Volavky č. 7/1/2022, a pokud jde o znění předmětných předpisů, resp. jejich částí s těmito chybami v systému ASPI, pak toto soud ověřil na jednání konaném dne 26. 3. 2025 (nahlédnutím do aktuální verze systému ASPI; porovnáním s verzí ASPI k 2. 1. 2006).
50. Pokud jde o prokázání tvrzení, že předpisy uvedené ve výroku I. pod body 1-126 takto přepsal či jinak pořídil žalobce a tyto od něho okopíroval žalovaný, pak i toto má soud za prokázané.
51. Pro tento závěr hovoří zejm. skutečnost, kdy má soud za zjištěné, že Jaroslav Zaviačič a jeho pracovníci manuálně přepisovali historické sbírky zákonů z let 1918–1944 pro žalobce na základě smluv z let 2003–2005 a že přepisy byly do ASPI zařazeny v letech 2003-2005 (výslech svědků p. Zaviačiče a Dlohoše, čestné prohlášení p. Krále a Weisse; smlouvy o dílo; posudek a výslech znalce Ing. Volavky k výskytu předpisů v obou systémech).
52. Pro závěr, že žalobcem přepsané texty předmětných předpisů převzal od žalobce žalovaný pak hovoří (sama) zjištěná shoda znění předpisů (a chyb v těchto obsažených) uvedených ve výroku I. pod body 1-126 v obou právních systémech (viz výše; kdy je málo pravděpodobné, že by k tomuto došlo nezávisle na sobě).
53. K tomuto soud doplňuje, že prokázání tvrzení, že konkrétních 126 předpisů z let 1918–1938 bylo fakticky přepsáno žalobcem v letech 2003–2005 a postupně zařazováno do systému ASPI, bylo pro žalobce po důkazní stránce velmi obtížné. Soud tuto obtížnost zohlednil, neboť ji považuje za objektivní.
54. Z výpovědí svědků Zaviačiče a Dlohoše vyplynulo, že sice nelze jednoznačně prokázat, že každý z těchto 126 předpisů byl skutečně přepsán žalobcem, neboť svědek Zaviačič neměl k dispozici konkrétní seznam přepsaných předpisů, pouze předpokládal, že přepsali vše, co bylo tehdy ve sbírkách, a svědek Dlohoš uvedl, že bylo přepsáno minimálně 90% těchto historických předpisů, tedy rovněž nepotvrdil přepis celku, vč. oněch 126 předpisů, avšak ve spojení se znaleckým posudkem Ing. Filipa Volavky č. 043670/2025 má soud za prokázané, že výpovědi obou svědků korespondují se zjištěním, že před rokem 2003 byly v systému ASPI zařazeny pouze dva z těchto 128 předpisů (tj. vč. 2 předpisů z let 1948 a 1949; uvedených níže) a ostatní byly do systému postupně zařazovány až do roku 2006, přičemž v lednu a únoru 2006 bylo zařazeno již všech 128 předpisů.
55. To odpovídá tvrzení a časové následnosti zbytku skutkových zjištění, kdy žalobce skutečně zadal jejich přepis (počínaje rokem 2003) panu Zaviačičovi a jeho týmu, a že tyto přepisy – včetně chyb – byly následně zařazeny do systému ASPI. Naopak bylo prokázáno, že ještě v roce 2007 v systému Lex Data (předchůdce systému C. H. Beck) nebyly předpisy uvedené ve výroku

I. pod body 1–126 zařazeny; nacházely se tam pouze dva posledních předpisy (č. 127 a 128 výroku I.), které však obsahovaly odkazy na systém ASPI, což svědčí o jejich původu právě z tohoto systému.

56. Z výpovědi svědka pana Rozkota dále vyplynulo, že do systému Lex Data (a to ještě do jeho částí nepřístupných uživatelům) nebyly zařazovány přepisy předpisů z let 1918-1945, ale jejich faksimile, tj. skeny, neboť technologie OCR byla pro jejich přepis pro uživatele nedostatečná (OCR přepis sloužil pouze jako podklad pro softwarové vyhledávání, neboť zde i přes značnou chybovost postačoval). Jakkoli svědek Rozkot potvrdil, že došlo k opravě OCR přepisů či převzetí přepsaných textů z JASPI v rozsahu cca 20% do systému LexData, je dle soudu vysoce nepravděpodobné, že by se v těchto v tomto počtu vyskytly shodné chyby a toto svědčí naopak pro závěr, že oněch 126 předpisů s jejich chybami žalovaný od žalobce okopíroval.

57. K tomuto pak přistupuje fakt, že žalovaný v řízení nenabídl žádné tvrzení, jak jinak by sám přepisy předpisů (jak oněch 126, tak zbytku) z let 1918-1945 získal, nevznesl v řízení tvrzení, jak přepisy opatřil jinak, pouze poukazoval na to, že není 100% jisté, že vše přepsal žalobce a že zde mohou být jiné zdroje přepisů (zejm. JASPI). Pokud bylo tvrzeno, že přepisy pocházejí od IFEC, pak toto svědek Rozkot nepotvrdil, šlo primárně o nekvalitní OCR přepisy pro interní potřeby s vysokou chybovostí (20-30 chyb na A4). Pokud jde o možnost, že některé předpisy mohly pocházet z dříve volně dostupného systému JASPI nebo od Ministerstva vnitra ČR či Poslanecké sněmovny, nebylo v řízení prokázáno, že by se jednalo o konkrétní rozsáhlejší a definovanou množinu předpisů, tato možnost byla spíše teoretická a soud ji považuje (ve vztahu k předmětným 126 předpisům) za vyvrácenou, zejména proto, že pokud by žalobce mohl tyto předpisy volně převzít, učinil by tak již dříve, a nikoliv až v letech 2003–2006 (přičemž jak vyplývá z výpovědí i znaleckého posudku Ing. Volavky, k zařazení přepisů došlo až právě v tomto období), neboť měl evidentně zájem přepsané předpisy z tohoto období do systému zařazovat.

58. Tato zjištění korespondují i s důkazy týkajícími se společnosti IFEC, s. r. o., a činnosti pana Rozkota, Chaloupky a Kubáta. Ani smlouvy a výpověď pana Rozkota nepotvrzuje, že by společnost IFEC prodávala žalovanému systém Lex Data s přepsanými předpisy z let 1918–1945, jednalo se o jejich faksimile, kdy dle provedeného dokazování byly tyto předpisy předány pouze ve formě naskenovaných dokumentů a nekvalitního OCR přepisu pro interní softwarové potřeby, nikoli v podobě plnohodnotných přepisů pro uživatele. Zbývající dokazování tento závěr rovněž nevyvrací, jak uvedeno výše shledané zásadní rozdíly obou systémů Ing. Volavkou nelze mít za prokázané co do vzniku odlišným původem přepisů, když tyto mohla způsobit celá řada jiných faktorů (odlišné časové znění; odlišné formátování; strukturové zásahy do textu provozovateli apod.; navíc se tento důkaz týká celku systémů, nikoli oněch 126 předpisů).

59. Zjištění z posudku a výslechu znalce Volavky ohledně původu chyb pak spíše potvrzují závěry o tom, že tyto vznikly ručním přepisem (jde o chyby spíše typické pro ruční přepis nebo chyby u nichž nelze určit, zda původní zdroj převáděný kódováním byl přepsán nebo přečten OCR).

60. Na základě citovaných důkazů proto soud uvěřil, že to byl skutečně žalobce, kdo přepsal všech 126 předpisů (výrok I.; body 1-126), které jsou předmětem tohoto řízení, a to včetně chyb, které se v nich nacházejí – a které jsou dosud přítomny v systému ASPI, a že to byl žalovaný, kdo tyto přepisy od žalobce okopíroval.

61. Pokud jde o <u>předpisy uvedené ve výroku I. pod body 127 a 128</u>, pak z notářského zápisu č. NZ 221/2022 soud zjistil, že v systému žalovaného beck-online.cz u předpisů: nařízení č. 285/1948 Sb. a nařízení č. 262/1942 Sb. v jejich přílohách (ZMĚNY A DOPLŇKY sazebníku všeobecné daně a počátek jejich účinnosti) byly zobrazovány hypertextové odkazy (celkem 10x u nařízení č. 285/1948 Sb. a 11x u nařízení č. 262/1942 Sb.) vedoucí na adresy patřící žalobci (aspi://module=´ASPI´&link …) a na na nich uložené dokumenty. Z tohoto má soud za zjištěné, že přepisy příslušných příloh pořídil žalobce (byly původně umístěny na jeho webových adresách pod příslušným odkazem; zde žalovaný ani nesporoval, že by toto znění pořídil on

sám či někdo jiný) a soud má i za zjištěné, že žalovaný tyto dokumenty od žalobce zkopíroval (toto dokládají dokumenty na webu žalovaného zahrnující právě hypertextové odkazy žalobce).

62. Pokud jde o skeny (faksimilie) příloh k 59 právním předpisům z let 1918 až 1938, pak z notářského zápisu č. NZ 441/2022, soud zjistil, že u 120 html adres na stránkách žalovaného, týkající se příloh k 59 právním předpisům z tohoto časového období (celkem 109 dokumentů), se vykazuje vizuální podobnost skenů (tečky; vady skenovaného podkladu) se skeny v systému žalobce. Ze žalobcem předložených Sbírek nař. a zák. má přitom soud za zjištěné, že skeny příloh těchto právních předpisů byly pořízeny ze Sbírek zák. a nař. v držbě žalobce (skeny vykazují shodné vady papíru, tzv. „dřívka", jako je tomu u originálů konkrétních vyhotovení Sbírek zák. a nař. předložených žalobcem, kde jsou přílohy zahrnuty). Soud tak má za zjištěné, že skeny příloh k těmto 59 právním předpisům z let 1918-1938 pořizoval žalobce z jím držených Sbírek zák. a nař. a že tyto od něj žalovaný převzal.

63. Toto zjištění není v rozporu s výpovědí svědka Rozkota, ten pouze potvrdil, že skeny předpisů z let 1918-1945 IFEC žalovanému dodal, nicméně toto ještě nedokládá, že je žalovaný skutečně do svého systému zařadil a nevyvrací tak závěr, že ve skutečnosti žalovaným zveřejněné skeny (z nějakého důvodu, který nebyl pro řízení relevantní) jsou skeny pořízenými žalobcem ze sbírek, které jsou v jeho držení. Soud nemá za pravděpodobné, že by tyto sbírky dříve kolovaly mezi různými subjekty, vč. IFEC, a tyto následně získal žalobce a rovněž je naskenoval, což potvrzuje i výpověď svědka Rozkota, který naopak vypověděl, že IFEC měl vlastní fyzické verze Sbírek zákonů a tyto předal buď žalovanému nebo vrátil Moraviapress (tedy mělo by se jednat o jiné výtisky s jinými vadami papíru).

Právní posouzení – odpovědnostní titul

64. Skutková tvrzení žalobce směřují, právně posouzeno, do porušení zákazu nekalé soutěže ze strany žalovaného. Žalobce právně posouzeno namítá (viz rekapitulace žaloby a jejího doplnění), že žalovaný se dopustil nekalé soutěže, a to vedle generální klauzule i naplněním soudcovské skutkové podstaty freeridingu spočívajícího v převzetí v řízení vymezených přepisů 128 právních předpisů a skenů k 59 právním předpisům (příloh) do systému žalovaného bez souhlasu žalobce.

65. Dle ust. § 2976 odst. 1 o.z. kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže, která se zakazuje.

66. Soudy ve svém rozhodování dospěly k ustálenému závěru, že jednáním v nekalé soutěži je pouze takové jednání, které naplňuje všechny podmínky generální klauzule nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 o. z. (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2007, sp. zn. 32 Odo 1125/2006, uveřejněný pod číslem 96/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dle účinné právní úpravy, srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2019, sp. zn. 23 Cdo 4297/2018).

67. Soud tak předně zkoumal naplnění podmínek generální klauzule nekalé soutěže dle § 2976 odst. 1 o.z.

68. Předně soud zkoumal, zda mezi žalobcem a žalovaným v daném případě skutečně jde o jednání v hospodářské styku (první podmínka generální klauzule nekalé soutěže), jež je pojmově širší, než je oblast soutěže hospodářské (NS sp. zn. 23Cdo 2343/2009). Dotčenými osobami v rámci nekalosoutěžního jednání jsou jednak (jiní) soutěžitelé a jednak zákazníci. Soutěžní prvek jednání, resp. soutěžní záměr bude přitom nutné posuzovat nikoli dle subjektivní příčiny jednání, tj. dle účelu z pohledu jednajícího, ale v jeho objektivním následku, tedy v potenciální způsobilosti přivodit soutěžní újmu (NS sp. zn. 32 Odo 1464/2006; NS 23 Cdo 4422/2015).

69. Druhou podmínkou nekalé soutěže je způsobilost soutěžního jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Pro právní kvalifikaci se vyžaduje způsobilost přivodit újmu, není tedy nutný sám vznik újmy; musí se ovšem jednat o možnost reálnou, nikoliv spekulativní.

O. z. přitom nehovoří o škodě, ale o újmě, což je pojem širší, zahrnuje i újmy nehmotného charakteru (poškození obchodní pověsti soutěžitele, rozmělnění vážnosti označení apod.).

70. Soud v tomto ohledu uzavírá, že jsou naplněny jak podmínka jednání v hospodářském styku, tak podmínka způsobilosti soutěžního jednání přivodit újmu jiným soutěžitelům.

71. Žalobce i žalovaný provozují systémy právních informací, které zahrnují texty právních předpisů České republiky, jsou tedy přímými konkurenty na tomto segmentu trhu a jejich jednání je nutné posuzovat jako jednání v rámci hospodářského styku. Za situace, kdy bude naplněna i podmínka rozporu jednání s dobrými mravy soutěže, má soud za to, že je naplněna i podmínka existence rizika újmy na straně žalobce. Žalovaný převzal přepisy 128 právních předpisů a skeny dalších předpisů či jejich příloh, které vytvořil žalobce, čímž vzniká reálné riziko, že žalovaný získal přístup k těmto materiálům bez vynaložení finančního úsilí, které musel investovat žalobce, a tyto materiály může následně jako konkurent žalobce za úplatu nabízet na trhu. Riziko újmy na straně žalobce tak může mít podobu majetkové újmy, a to buď ve formě ušlého zisku (např. po dobu, po kterou by žalovaný musel sám přepisy či skeny pořizovat a nezískal tak zákazníky vyžadující i tyto přepisy), nebo nákladů vynaložených na přepis právních předpisů a pořízení skenů, které žalovaný bez vlastního finančního úsilí dále využívá ve svůj prospěch. Zároveň hrozí i riziko nemajetkové újmy, a to minimálně tím, že bylo prokázáno, že ohledně dvou konkrétních předpisů se v systému žalovaného Beck-online nacházejí informace a odkazy na systém ASPI, provozovaný žalobcem, a to bez právně relevantního důvodu, což může představovat zásah do nemajetkové sféry žalobce, např. rozmělněním exkluzivity žalobcem za úplatu nabízeného systému jeho právních informací apod.

72. Pokud jde o poslední z podmínek, tj. otázku dobrých mravů soutěže, pak pojem dobrých mravů zákonná úprava (ani v tomto kontextu) obecně nedefinuje - je zřejmé že dobré mravy netvoří uzavřený normativní systém, jsou spíše měřítkem etického hodnocení konkrétních situací a jejich souladu s obecně uznávanými pravidly slušného a poctivého jednání; rozpor jednání s dobrými mravy je třeba posuzovat v každém případě individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem jednání účastníků v příslušném období a jejich tehdejšímu postavení, a to i co do podmínky časového vymezení trvání takového jednání (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Odo 189/2005). V rozporu s dobrými mravy soutěže je takové jednání, které se nachází za hranicí přípustné agresivity při soutěžení na trhu a které je ve vztahu k ostatním soutěžitelům zákeřné, podvodné či parazitující, nebo je ve vztahu k zákazníkům klamavé (srov. např. rozsudek ze dne 10. ledna 2011, sp. zn. 23 Cdo 5184/2009, a ze dne 30. října 2014, sp. zn. 23 Cdo 3338/2012, shodně sp.zn. 23Cdo 2944/2015).

73. V řízení bylo prokázáno, že žalovaný převzal do svého systému právních informací přepis celkem 126 právních předpisů, které pořídil žalobce; dále bylo prokázáno, že žalovaný do svého systému zařadil dva právní předpisy, jejichž přílohy obsahovaly přímé hypertextové odkazy vedoucí na právní systém žalobce; a dále žalovaný převzal skeny příloh k 59 právním předpisům. Soud k tomuto jednání uzavírá, že se nepochybně jedná o jednání v rozporu s dobrými mravy hospodářské soutěže, a to zejména s ohledem na skutečnost, že oba účastníci řízení působí jako přímí konkurenti na trhu poskytovatelů právních informačních systémů. Žalovaný se popsaným jednáním – tedy bez vynaložení odpovídajícího personálního či finančního úsilí – dostal k přepisům a skenům právních předpisů a jejich příloh, které mohl následně komerčně využívat a nabízet svým klientům za úplatu. Jinými slovy, žalovaný bez jakéhokoliv vlastního tvůrčího či technického přínosu převzal hotové výsledky práce žalobce, a tyto dále zpřístupňoval veřejnosti za úplatu. Takové jednání představuje nepřípustné parazitování na výsledcích činnosti přímého konkurenta, a to navíc na jeho úkor. Žalovaný tímto způsobem rozšířil svůj vlastní informační systém, čímž zvýšil jeho atraktivitu pro zákazníky, o které však zároveň usiluje i žalobce. Zatímco žalobce musel vynaložit značné finanční i personální prostředky na pořízení přepisů a skenů předmětných historických právních předpisů, žalovaný tyto výsledky bez souhlasu převzal a využil je ke komerčním účelům. Takové

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kaplanová.

jednání je v rámci hospodářské soutěže nepoctivé, neetické a v přímém rozporu s principy hospodářské soutěže, které tvoří základ dobrých mravů soutěže.

74. V rámci nekalé soutěže byla soudní praxí vymezena skutková podstata nekalé soutěže freeridingu (česky označovaný jako „černé pasažérství, „parazitní kořistění“ nebo „přiživování se“), která se používá pro označení jednání, kdy jeden soutěžitel těží z výsledků činnosti jiného soutěžitele, aniž by sám vynaložil odpovídající úsilí, náklady nebo investice. Jde o situaci, kdy někdo využívá cizí know-how, data, obsah, reputaci nebo jiný výsledek práce konkurenta, aby si zjednodušil vlastní podnikání nebo získal konkurenční výhodu, aniž by k tomu měl oprávnění. V tomto případě žalovaný převzal přepisy právních předpisů, skeny příloh i dokumenty s odkazy na systém žalobce, které byly výsledkem dlouhodobé, nákladné a odborné práce žalobce. Tím se dopustil právě freeridingu – využil hotový obsah bez souhlasu, bez nákladů a bez vlastního přínosu, a následně jej komerčně využil ve svém systému, který nabízí stejným zákazníkům jako žalobce. Takové jednání je v přímém rozporu s dobrými mravy soutěže, protože narušuje rovné podmínky na trhu, demotivuje poctivé investice do kvalitního obsahu a poškozuje soutěžitele, který si výsledek poctivě vytvořil. Freeriding je v právní teorii i judikatuře považován za typický příklad nekalé soutěže a typické jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže, protože vede k neoprávněnému obohacení jednoho soutěžitele na úkor druhého, a zároveň klame zákazníky, kteří si nejsou vědomi skutečného původu obsahu. V daném případě je navíc situace umocněna tím, že žalovaný a žalobce jsou přímí konkurenti, a žalovaný tak svým jednáním přímo zasáhl do obchodních zájmů žalobce.

75. Soud tak má za naplněnou i poslední podmínku generální klauzule nekalé soutěže spočívající v jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže.

Právní posouzení – žalobní nároky

76. Dle § 2988 o.z. platí, že osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.

77. Žalobce se žalobou domáhal předně uložení povinnosti žalovanému znepřístupnit ve svém právním informačním systému Beck-online specifikované předpisy v znění s chybami či prolinky na systém žalobce.

78. Jedná se právně posouzeno o kombinaci požadavku na odstranění závadného stavu a uložení povinnosti zdržovací.

79. V žalobě na odstranění závadného stavu lze požadovat různá opatření, vč. požadavku na odstranění znění předpisů ve znění chyb, jak tyto pořídil žalobce, příp. s prolinky, které do textu zařadil žalobce. Pro úspěšnost tohoto žalobního požadavku je však ve smyslu § 154 odst. 1 o.s.ř. rozhodné, zda závadný stav ke dni rozhodování soudu nadále trvá.

80. Další povinnost, zdržet se určitého soutěžního jednání, lze upínat zejména k takovému jednání, které již bylo uskutečněno a zároveň existuje nebezpečí, že by v budoucnu mohlo být opakováno. Zdržovací nároky mají preventivní povahu, protože směřují jak proti závadnému jednání, které rušitel již započal a dosud v něm pokračuje, tak proti jednání, u něhož vzhledem k soustavnosti hrozí, že v něm pokračováno bude. Současně mohou směřovat proti jednání, u nějž je důvodná obava, že k němu dojde, i když nepůjde o soustavné jednání. Zdržovacím nárokem, který obecně směřuje do budoucna, má být zabráněno nejen v pokračování protiprávního stavu, ale i v opakování protiprávního jednání, jež bylo jeho příčinou. Zdržovacím nárokem se poškozený brání proti tomu, aby se jednání, jímž jsou poškozena jeho práva, opakovalo, nebo aby bylo pokračováno v jednání, které představuje zásah do jeho práv, popř. odvrací hrozbu, že by k takovému zásahu mohlo dojít. Při rozhodování o zdržovacím nároku není třeba prokázat plánování nebo konkrétní připravování pokračování v závadném jednání žalovaného. Pouhá hrozba závadného jednání k uložení zdržovacího nároku v tomto případě postačuje. Při rozhodování o zdržovacím nároku je navíc nutné přihlížet k tomu, zda k

protiprávnímu jednání již v minulosti došlo, či zda se jedná pouze o hrozbu vzniku protiprávního jednání v budoucnu. I zde je tak třeba v tomto smyslu dle § 154 odst. 1 o.s.ř. zohlednit, zda závadný stav ke dni rozhodování soudu nadále trvá.

81. V řízení bylo zjištěno (nesporné), že ke dni rozhodování soudu žalovaný již nezveřejňuje právní předpisy uvedené ve výroku I. pod body 1–126, ani předpisy s přílohami specifikovanými ve výroku I. pod body 127–128. Z tohoto důvodu nebyl dán důvod pro uložení odstraňovacího nároku. Soud rovněž neshledal důvod pro uložení zdržovací povinnosti v tomto rozsahu vůči žalovanému, neboť považuje za nepravděpodobné, že by se žalovaný v rámci svého právního systému vrátil k chybnému znění právních předpisů poté, co je opravil do řádné, bezvadné podoby. Nelze důvodně předpokládat, že by žalovaný opětovně zařadil do svého systému znění s chybami, které byly předmětem tohoto řízení. Je zřejmé, že každý poskytovatel právního informačního systému má zájem nabízet svým klientům obsah odpovídající skutečnému a správnému znění právních předpisů, nikoliv jejich chybné verze. Nelze proto dovodit, že by zde existovalo reálné riziko opakování protiprávního jednání ze strany žalovaného.

82. Soud proto žalobu, výrokem I., na uložení povinnosti znepřístupnit předmětné právní předpisy zamítl, a to výlučně z důvodu, že ke dni rozhodnutí již nebylo potřeba ukládat odstraňovací povinnost, ani zdržovací povinnost v požadovaném rozsahu.

83. Žalobce se dále domáhá omluvy a poskytnutí finančního zadostiučinění ve výši 250 000 Kč.

84. Dle § 2988 o.z. je jedním z kompenzačních prostředků proti nekalé soutěži i přiměřené zadostiučinění. Jakkoli přiměřené zadostiučinění může mít vedle náhrady nemajetkové újmy i jiný účel, ust. § 2988 o.z. je ve smyslu § 2894 odst. 1 o.z. zákonným ustanovením zakotvujícím povinnost odčinit i újmu nemajetkovou. Soud vychází z judikatury dovolacího soudu (NS 23 Cdo 3724/2011), dle níž přiměřené zadostiučinění má působit též jako sankce, jež postihuje toho, kdo závadně jednal, zároveň má působit ve smyslu individuální a generální prevence - má odrazovat od závadného soutěžního jednání, dávat najevo, že deliktní jednání se nevyplácí a že dobré mravy soutěže je zapotřebí respektovat; nicméně i při tomto výkladu přiměřeného zadostiučinění (dle § 2988 o.z.) zůstává přiměřenému zadostiučinění zachována funkce opatření nahrazující (kompenzující) nemajetkovou újmu, přičemž zároveň plní prevenční a sankční funkce – tedy jedná se o situaci, kdy zákon (§ 2988 o.z.) stanoví ve smyslu § 2894 odst. 2 o.z. i povinnost k odčinění újmy nemajetkové.

85. Podle poslední věty § 2894 odst. 2 o.z. se pak nemajetková újma hradí tak, že je poskytnuto zadostiučinění. Toto upřesňuje § 2951 odst. 2 o.z., dle nějž se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním, přičemž přiměřené zadostiučinění k odčinění nemajetkové újmy musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z tohoto se podává, že soud v prvé řadě posuzuje, zda jiný způsob zadostiučinění – nefinanční - zajistí skutečné a dostatečné odčinění způsobené újmy. Pouze v případě, že jiná podoba zadostiučinění není dostatečná, soud musí přiznat zadostiučinění v peněžní podobě.

86. Žalobce se domáhá omluvy za nekalosoutěžní jednání žalovaného, ve znění uvedeném ve výroku II. rozsudku. Omluva představuje jeden ze základních nefinančních prostředků kompenzace nemajetkové újmy, jehož přiměřenost má soud posoudit právě před případným rozhodnutím o peněžitém zadostiučinění.

87. Jak již bylo uvedeno, soud má za prokázané, že žalovaný neoprávněně využil přepis 128 právních předpisů z dotčeného období a rovněž skeny příloh k 59 právním předpisům z daného období. Toto je zahrnuto v požadované omluvě v souladu se skutkovými zjištěními soudu a soud proto považuje poskytnutí takto formulované omluvy za vhodný prostředek přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou jednáním žalovaného žalobci ve vztahu k odborné veřejnosti. Tj. zejm. s ohledem na skutečnost, že žalobce vynaložil značné personální i finanční úsilí na pořízení posuzovaných přepisů předpisů a jejich skenů, aniž by za tuto práci

byl odbornou veřejností výlučně oceněn, resp. aniž by odborná veřejnost měla vědomí o tom, že jde o (záslužný) výsledek výlučně jeho činnosti (když tyto přepisy či skeny převzal nedovoleně žalovaný). Naopak žalovaný výsledky této práce neoprávněně využil tím, že je za úplatu zpřístupnil ve svém systému Beck-online, tedy se vůči odborné veřejnosti sám prezentoval jako subjekt, který přepisy či skeny pořídil.

88. Požadovaná omluva tak má podle soudu význam nikoli primárně ve vztahu k újmě vyvolané výlučně ve vztahu žalobce - žalovaný, ale zejm. ve vztahu k nemajetkové újmě vyvolané žalobci ve vztahu k odborné veřejnost, která se takto dozví o nekalosoutěžním jednání žalovaného.

89. Jelikož text omluvy odráží rozsah soudem zjištěného nekalosoutěžního jednání žalovaného, včetně počtu a období dotčených přepisů právních předpisů, resp. jejich skenů, pak jej soud považuje za přiměřený a co do textu samotné omluvy v této části žalobě vyhověl.

90. Žalobce přitom požaduje zveřejnění omluvy třemi způsoby: v systému Beck-online, na webovém portálu epravo.cz a v časopisu Bulletin advokacie.

91. Soud považuje zveřejnění na těchto třech platformách za přiměřenou, včetně požadavků na velikost písma (14), font (Arial, Times Roman), černá barva textu – jedná se o běžné formální náležitosti, které zajistí, že omluva bude viditelná, resp. běžný uživatel platforem či odběratel časopisu si této všimne a zároveň nejde o náležitosti (např. co do velikosti písma) přehnané.

92. Požadavek na zveřejnění v systému Beck-online je logický, jedná se o právní systém žalovaného, jehož uživatelé primárně musí být informováni o tom, že došlo k nekalosoutěžnímu jednání žalovaného tak, aby omluva ve vztahu k žalobci mohla mít reálný satisfakční účinek.

93. Vzhledem k tomu, že k jednání žalovaného docházelo nejpozději od roku 2016 (2011 žalovaný předpisy z let 1918-1945 započal zveřejňovat; v roce 2016 již tuto aktivitu dokončil), tedy po dobu min. 9 let, pak soud považuje za adekvátní i zveřejnění omluvy na dalších platformách, neboť nikoli všichni dřívější uživatelé systému Beck-online těmito musí být až do dnešního dne, resp. velmi pravděpodobně značná část z nich již systém Beck-online využívat nemusí, přičemž i oni by měli, pro zajištění odčinění újmy na straně žalobce, být o nekalosoutěžním jednání žalovaného informováni. Soud proto považuje za odpovídající požadavek na zveřejnění omluvy v prostředí advokátní odborné veřejnosti, prostřednictvím stavovského časopisu Bulletin advokacie, neboť advokáti, resp. jiné osoby v advokacii pracující, jsou typickou skupinou užívající právní informační systémy. Pokud jde o požadavek na zveřejnění omluvy na portále epravo.cz, pak i toto soud považuje za přiměřené, neboť se jedná o právní informační server, který slouží jako zdroj odborných informací nejen pro advokáty, ale obecně pro právníky, podnikatele, studenty práv i širší veřejnost se zájmem o právo, tedy omluva bude plnit svou funkci ve vztahu k širší právnické veřejnosti.

94. Pokud jde o dobu zveřejnění v systému Beck-online a na portálu epravo.cz, soud má za adekvátní, aby tato povinnost trvala dva měsíce namísto požadovaných šesti měsíců. Důvodem je, že pro účely zadostiučinění postačuje, aby se odborná veřejnost o omluvě dozvěděla jednorázově, nikoliv opakovaně po dobu půl roku, což bude dobou trvání dvou měsíců zajištěno (aktivní právnická veřejnost během tohoto období dané portály navštíví, není k tomu třeba 6 měsíců). Soud proto požadavku na omluvu na těchto platformách vyhověl v rozsahu 2 měsíců a ve zbytku žalobu zamítl. U portálu epravo.cz pak soud pozměnil povinnost na 2 měsíce od zveřejnění omluvy, a to navíc nikoli od právní moci, ale od zveřejnění omluvy, neboť není pro žalovaného realizovatelné zajistit zveřejnění do 3 dnů, proto tuto soud prodloužil na 60 dnů a délku trvání povinnosti pak soud navázal na počátek zveřejnění omluvy (tak aby bylo zajištěno, že bude právě 2 měsíce zveřejněna). V části úpravy pariční lhůty soud žalobu nezamítal, pouze pariční lhůtu upravil.

95. Zveřejnění omluvy v časopisu Bulletin advokacie soud rovněž považuje za přiměřené, když jednorázové zveřejnění do 60 dnů od právní moci rozsudku je dostatečné k tomu, aby se advokátní veřejnost – jako významná skupina uživatelů právních informačních systémů – o

nekalosoutěžním jednání žalovaného jednorázově dozvěděla. V této části soud žalobě tedy vyhověl.

96. Z výše uvedených důvodů pak soud shledal i odůvodněným požadavek na zveřejnění omluvy na portále samotného žalovaného na snadno viditelném místě, tedy kdy se omluva zobrazí bez hledání, resp. je ihned viditelná (první textové sdělení na Beck-online v první pětině stránky). Jedná se o portál žalovaného a je plně v jeho dispozici takovéto zveřejnění zajistit.
97. Pokud jde o požadavek na zveřejnění v časopise Bulletin advokacie, soud jej má za důvodný v požadavku na zveřejnění omluvy na první straně za úvodníkem časopisu. Zajištění takovéhoto zveřejnění je dle soudu reálné a soud tomuto proto vyhověl. Soud však již neshledal důvodným (pro možné obtíže při realizaci) požadavek na zveřejnění v horní 1/5 této strany a v této části proto žalobu zamítl.
98. Pokud jde o zveřejnění na hlavní straně portálu www.epravo.cz, ani zde soud nemá pochyb o tom, že je reálně v možnostech žalovaného zveřejnění v takovémto rozsahu zajistit a soud proto v této části žalobě vyhověl. V části požadavku na zveřejnění omluvy na portále epravo.cz jako prvého textu a v první pětině webové stránky www.epravo.cz však soud žalobu zamítl. Portál epravo.cz je provozován soukromým subjektem odlišným od žalovaného (a nejde ani o stavovský časopis, financovaný členy stavu), a soud proto nepřistoupil k uložení povinnosti v rozsahu, kterou by tento od žalovaného odlišný subjekt nemusel akceptovat, neboť prvé sdělení na stránce a v prvé 1/5 strany je nejlukrativnějším prostorem na tomto webu, který může mít provozovatel tohoto portálu logicky potřebu zaujmout sám, či mít již smluvně obsazen subjekty jinými.
99. Peněžitá náhrada nemajetkové újmy je subsidiární způsob zadostiučinění, který nastupuje teprve v případě, že jiná forma není dostačující.
100. Soud uzavírá, že samotná omluva dostačující není, a proto vyhověl žalobě i v části požadavku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve výši 250 000 Kč. Soud předesílá, že má za prokázané nekalosoutěžní jednání žalovaného ve všech jeho částech, jak toto bylo po změně předmětu řízení tvrzeno, tedy soud rozhodoval o celkové požadované částce 250 000 Kč jako celku.
101. Ačkoli již bylo žalobci přiznáno nepeněžní zadostiučinění formou omluvy, jak je specifikováno výše, soud má za to, že tato omluva kompenzuje pouze část nemajetkové újmy – konkrétně tu, která spočívá v tom, že odborná veřejnost nebyla informována o tom, že žalovaný neoprávněně využíval výsledky odborné, personálně i finančně náročné činnosti žalobce. Tato složka újmy je omluvou dostatečně odčiněna, neboť zveřejněním omluvy se odborná veřejnost o nekalosoutěžním jednání žalovaného dozví.
102. Finanční zadostiučinění však míří na jinou složku nemajetkové újmy – na újmu spočívající v tom, že žalobce byl po dlouhou dobu nucen snášet stav, kdy výsledky jeho činnosti byly využívány neoprávněně žalovaným, který z nich měl majetkový prospěch. Žalovaný totiž za úplatu zpřístupňoval ve svém systému Beck-online přepsané právní předpisy a skeny předpisů (příloh), které pořídil žalobce. Tato část újmy není dostatečně odčiněna samotnou omluvou, která se zaměřuje spíše na kompenzaci vůči odborné veřejnosti, nikoli na samotný zásah do osobnostní sféry žalobce.
103. Finanční odškodnění pak tedy kompenzuje újmu vyvolanou přímo ve vztahu žalobce – žalovaný, která není kompenzována tím, že odborné veřejnosti bude sdělena omluvou informace o nekalosoutěžním jednání žalovaného.
104. Soud považuje částku 250 000 Kč za přiměřenou, a to s ohledem na rozsah neoprávněně převzatých materiálů (128 přepisů; přes 100 skenů příloh k 59 předpisům), a dále na skutečnost, že přepisy byly pořizovány týmem profesionálních pracovníků, časově i finančně nákladně (jako celek) a že i skeny příloh byly technicky i finančně náročné. Částka rovněž reflektuje délku

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kaplanová.

období, po které žalovaný neoprávněně zpřístupňoval tyto materiály – od roku 2011, resp. nejpozději od roku 2016. Náprava byla zjednána až ke konci prvoinstančního řízení.

105. Zadostiučinění touto výší tak plní nejen satisfakční, ale i sankční charakter, odrazuje žalovaného od obdobného jednání v budoucnu.

Náklady řízení

106. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř., když dospěl k závěru, že míra úspěchu obou stran v řízení je přibližně shodná. Soud v této souvislosti uvádí, že přesné vyčíslení míry úspěchu jednotlivých účastníků je v daném případě velmi obtížné. Na straně žalobce je třeba zohlednit jeho neúspěch spočívající v tom, že značná část řízení byla zastavena z důvodu zpětvzetí žaloby. Žalobce se původně domáhal svých nároků ve vztahu k celému souboru předpisů z let 1918–1938, avšak předmětem řízení nakonec zůstalo pouze 128 předpisů, respektive skeny příloh k dalším 59 předpisům, pokud jde o požadovaný text omluvy. Na straně žalovaného je třeba zohlednit jeho neúspěch spočívající v tom, že soud shledal nárok žalobce v jeho základu důvodným, pokud jde o existenci odpovědnostního titulu v podobě porušení zákazu nekalé soutěže ze strany žalovaného; tento závěr pak byl podkladem pro přiznání omluvy a finančního zadostiučinění; zdržovací nárok nebyl přiznán nikoliv z důvodu absence odpovědnostního titulu, ale pouze proto, že soud neshledal důvodnou obavu z opakování závadného jednání žalovaným. Soud po zvážení výše uvedeného proto dospěl k závěru, že míra úspěchu obou účastníků je přibližně stejná. Každý z účastníků byl úspěšný v části předmětu řízení, jehož rozsah je obtížně vyčíslitelný, resp. žádného z účastníků nelze považovat za výrazně úspěšnějšího. Soud proto žádnému z nich nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.
Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo podat návrh na provedení exekuce.

Praha 31. října 2025

JUDr. Tomáš Bělohlávek, v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Kaplanová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 7. 2026 ve spojení s 1 Cmo 22/2026-1740 a je vykonatelné dne 14.7.2026 - výrok II.a) a IV. ve spojení s 1 Cmo 22/2026-1740, dne 8.9.2026 - výrok II.b) a II.c) ve spojení s 1 Cmo 22/2026-1740. Připojení doložky Tříšková Monika dne 3. 9. 2026.

Monika Tříšková
Digitálně podepsal Monika Tříšková
Datum: 2026.09.03 16:00:00 +02'00'